

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Kiviniemi kaipaa kehitystä

kehitysyhteistyöliite, sivut 9–12

HANNA-KAISA HAMALAINEN

Ilmoittaudu ylioppilaskunnan vuosijuhlaan

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan 72-vuotisjuhlaa vietetään perjantaina 24. maaliskuuta.

Vuosijuhla on koko jäsenistön yhteinen tapahtuma, johon voi hyvin lähteä mukaan, vaikkei olisi koskaan puuhailutkaan mukana JYYn toiminnassa.

”Siellä oli paljon rennompaa kuin olisin odottanut. Kaikilla oli komeat vaatteet, mutta tunnelma oli välitön”, kertoo

juhlaan viime vuonna osallistunut Pasi Moilanen, joka opiskelee molekyylibiologiaa.

Juhla alkaa kello 19 illallisella Agorassa, josta siirrytään Ylioppilastalolle tanssimaan jatkoille. Silliaamiainen nautitaan seuraavana aamuna Opinkiven saunalla.

Illalliskortin hinta on JYYn jäsenille vain 40 euroa, ja alkoholiton versio 35

euroa. Hintaan kuuluu kolmen ruokailin illallinen juomineen, bussikuljetus jatkoille sekä tietenkin tujaus akateemisia perinteitä laulun, tanssin ja musiikin muodossa.

Pukukoodina on tumma puku tai juhlapuku.

Ilmoittautumiset maaliskuun yhdeksänteen päivään mennessä osoitteessa <http://www.jyy.fi/vuosijuhla/>.

UUTISET 01.03.06

Viskarista pääsihteeri

Uuden pääsihteerin mielestä ylioppilaskunta saisi ottaa kantaa yhteiskunnan menoon nykyistä useammin.

JYVÄSKYLÄN ylioppilaskunnan uudeksi pääsihteeriksi valittu **Tuomas Viskari** saapuu haastatteluun suoraan edelliseltä työpaikaltaan. Helmikuun viimeiset päivät kuluivat siivotessa paikkoja Kelan opintotukikeskuksessa. Pääsihteerinä hän aloittaa heti maaliskuun alusta.

”Pieni hämmennys oli ensimmäinen tunne valinnan jälkeen. Ounastelin kylä, että ensimmäiseltä kierrokselta pääsin jatkuun, mutta sen pidemmälle en ollut asiaa ajatellut”, hän muistelee edellisen tunnelmia.

Pääsihteerin tehtävä kestää toukokuuhun 2008. Vielä viime syksynä Keski-Suomeen jääminen ei ollut itsestäänselvyys. Silloin Viskari haki työtä ympäri Suomea, koska Jyväskylän tilanne näytti heikolta, eivätkä tutkimusrahoitushankkeetkaan tärpänneet. Pääsihteeriksi hän päätti hakea, koska työnkuva on kiinnostava.

VISKARI pääsi lukemaan fysiikkaa yliopistoon lähes kymmenen vuotta sitten syksyllä 1996. Itse asiassa hän olisi halunnut toimittajaksi, mutta niin Jyväskylän kuin Tampereenkin paikat jäivät saamatta. Seuraava vuosi kului armeijassa, ja sen jälkeen hän haki – ja pääsi – opiskelemaan sosiologiaa. Maisteriksi hän valmistui toukokuussa 2004 ja on nyt kirjoilla jatko-opiskelijana.

Kun uutta pääsihteeriä pyytää luonnehtimaan itseään ihmisenä, hän puhahtaa ja tuijottelee hetken kattoa.

”Kauhean hankala sanoa tällaista äkkiä. Näen itseni leppoisana ja rauhallisena kaverina. Hermot voi mennä, mutta ei ihan lopullisesti. Uteliaana myös”, hän saa lueteltua.

Tärkeimmiksi harrastuksikseen hän listaa musiikin ja kirjallisuuden. Musica-kuorossa Viskari on mukana kahdeksatta vuotta. Musiikkiharrastus sai alkunsa nelivuotiaana musiikkileikkikoulusta ja pianotunneista.

”Rokkia soittelin hurjan nuoruuteni, yläasteissä. Se sitten jäi kun porukka lähti opiskelemaan ja inttiin. Myöhemmin on joskus käyty sillä porukalla soittamassa kavereiden häissä.”

Uteliaasta luonteesta voisi johtua sekin, että Viskari iloitsee uusien asioiden löytämisestä, olivatpa kyseessä sitten kirjat tai levyt.

”Ei voi sanoa, että keräilisin kirjoja, mutta hyllyyn on kertynyt aika paljon filosofista ja yhteiskuntatieteellistä kirjallisuutta. Paras löytö levypuolella on kirj-

pikseltä 2,5 eurolla ostettu **Miles Davisin** *Sketches of Spain*.”

KUOROA voi oikeastaan pitää alkusyyinä Viskarin nykyiseen jamaan, sillä hänen ensimmäinen luottamustoimensa oli Musica-kuoron taloudenhoitajana vuonna 1999. Sen jälkeen luottamustehtäviä on tullut tipoitain.

”Tuli ryhdyttyä harrastamaan politiikkaa. Minua pyydettiin kotiseudulle ehdolle kunnallisvaaleihin vuonna 2000, mutta olin jo täällä kirjoilla, niin en voinut lähteä. Menin sitten täällä ehdolle, ja oikeastaan siinä sivussa myös JYYn edustajistoon ehdokkaaksi”, hän muistelee.

Viskarin järjestötoimet voi jakaa kahdella JYYn kautta tullessiin yliopistomaailman asioihin ja politiikka-harrastukseen, jonka seurauksena hän on nyt toista vuotta Vihreän liiton Keski-Suomen piirin puheenjohtaja. ”Pitää ainakin miettiä läpi, miten pääsihteerin duuni rajoittaa politiikkaa.”

TUOMAS VISKARI arvelee, että rivijäsenen näkökulmasta JYYn palvelut eivät tule valtavasti muuttumaan hänen kaudellaan. Dramaattinen palveluiden kasvu ei vaikuta todennäköiseltä ainakaan lähitulevaisuudessa.

”Palvelevan henkilökunnan tehtävien tarkennus voi ehkä näkyä jäsenistölle. Se ei kuitenkaan jää historiaan Viskarin monumenttina.”

Hän toimi JYYn sosiaalipoliittisena sihteerinä vuosina 2002–2004. Silloin syntyi ajatus siitä, että JYY pyrkiisi palvelemaan ”ei-standardiopiskelijoita” nykyistä paremmin.

”Erilaiset täydennyskoulutettavat ja jatko-opiskelijat ovat iso ryhmä. Kaikki eivät ole JYYn jäseniä, mutta heidän kohtelullaan on selvä yhteys siihen, miten perusopiskelijoilla menee”, Viskari sanoo.

Laajempien asiayhteyksien ajatteleminen näkyi myös edustajiston tentissä. Siellä Viskari ilmoitti, että JYY voisi ottaa nykyistä ahkerammin kantaa yhteiskunnallisiin asioihin. Hän muistuttaa monien asioiden vaikuttavan opiskelijoiden elämään vähintään epäsuorasti.

”Vaikkapa vanhempainvapaan kustannusten tasaaminen ei suoraan ole opiskelijoiden edunvalvontaa. Siinä on kuitenkin suora linkki vastavalmistuneiden nuorten naisten työllistymiseen”, Viskari perustelee.

”Se pitäisi mielenkiintoa yllä siihen mitä ylioppilaskunta sanoo, kun tapahtuu muutakin kuin opintotukea ja duaalimallia.”

Olli Sulopuisto
toimittaja@jyy.fi

Pääsihteeriksi myös hakenut Hanna Heinonkoski onnittelee Tuomas Viskaria valinnasta.

Pääsihteeriksi toisella kierroksella

JYYN EDUSTAJISTO valitsi kokouksessaan ylioppilaskunnan uudeksi pääsihteeriksi **Tuomas Viskarin**. Päätös syntyi kahden äänestyskierroksen jälkeen tiistaina 21. helmikuuta pidetyssä kokouksessa.

Ehdokkaiden esittäytymiseen ja tenttaamiseen kului yli tunti. Hakijoita oli 13 ja haastatteluun oli kutsuttu seitsemän, mutta yksi jätti saapumatta. Paikalla olivat **Minna Hautamäki**, **Hanna**

Heinonkoski, **Immu Isosaari**, **Eino Nissinen**, **Antti Vesala** ja **Tuomas Viskari**. Tentin jälkeen Heinonkoskea ja Isosaarta ei esitetty ehdokkaiksi, joten he jäivät äänestyksen ulkopuolelle.

Viskari sai ensimmäisellä kierroksella 14 ääntä, Hautamäki ja Nissinen molemmat 11 ääntä ja Vesala neljä ääntä. Tasatuloksen takia toinen jatkoonmenijä valittiin arvalla. Toisella kierroksella Nissinen sai 17 ja Viskari 23 ääntä.

Edustajistoryhmien valmistamissa kysymyksissä udeltiin muun muassa mihin hakijat pääsihteerinä keskittyisivät, millainen hallituksen ja sihteerien työnjaon tulisi olla, millaisia ovat ylioppilaskunnan talouden haasteet, tulisiko JYYn ottaa nykyistä enemmän kantaa yhteiskunnallisiin kysymyksiin ja millaiset suhteet liike-elämään tulisi olla.

Olli Sulopuisto

JANIC LEINO

Opintotukea takaisin yli 35 000:ltä Kela verkossa

Kela perii opintotukia takaisin yhteensä 35 190 opiskelijalta, joiden ansiot ylittivät vuositulorajat vuonna 2004. Palautusten määrässä on kasvua edellisvuoteen vajaat 4 000.

Keskimääräinen takaisinmaksettava rahamäärä on 1 084 euroa. Yhteensä tukia penätään takaisin 38,2 miljoonan euron edestä, kun viime vuonna summa oli 33,3 miljoonaa. Vapaaehtoisesti tukia pa-

lautti yhteensä 24 740 opiskelijaa.

Nyt lähetetyt kirjeet ovat päätösehdotuksia, joista voi valittaa kuukauden kuluessa. Jos opiskelija on valmistunut vuonna 2004 ja vuositulorajan ylitys johtuu muista kuin opiskeluaikana saaduista tuloista, takaisin maksettava määrä voi pienentyä.

Vuoden 2005 opintotukia voi maksaa takaisin maaliskuun loppuun saakka.

Opintotuen muutoshakemuksen voi nykyään täyttää verkossa. Kela otti uuden palvelun käyttöön helmikuun loppupuolella. Sen kautta voi palauttaa, perua tai lakkauttaa opintotukensa. Palvelun käyttämiseen tarvitaan verkkopankkiavaimet tai sähköinen henkilökortti.

Jo aiemmin Kelan verkkosivuilta on voinut tarkistaa käytettyjen tukikuukausien määrän.

Oikaisu uutiseen pääsihteerihausta

Jyväskylän Ylioppilaslehden uutisessa uusista pääsihteerihakijoista (Jylkkäri 3/2006, sivu 2) oli useita virheitä.

Todellisuudessa pääsihteerihakijoista **Immu Isosaari** on koulutukseltaan terveystieteiden maisteri, ei taloustieteiden maisteri, **Matti Muukkonen** hallintotieteiden ja yhteiskuntatieteiden maisteri eikä humanististen ja yhteiskuntatieteiden maisteri ja **Ulla Virtanen** on hallin-

totieteiden maisteri, ei humanististen tieteiden maisteri.

Myös hakijoista **Antti Vesala** on JYYn korkeakoulupoliittinen sihteeri, ei koulutuspoliittinen. Samoin **Eino Nissisen** oikea ikä on 26 vuotta, ei 22.

Uutisen kirjoittanut toimittaja **Olli Sulopuisto** ja lehdestä vastaava päätoimittaja **Toni Peltonen** pahoittelevat virheitä.

Vereviä luovuttajia haetaan

Verta luovuttaa Suomessa vuosittain 17 000 ihmistä. Erityisesti nuoria verenluovuttajia kaivataan kuitenkin lisää.

JOKAISEN IHMISEN elämässä tulee joskus se hetki, kun hänen on pidettävä lupauksensa. Minulle tämä hetki koitti 15. helmikuuta, kun astuin sisään Jyväskylän Veripalvelun ovesta.

Henkilötietojen tarkistamisen jälkeen täyten taustatietolomakkeen, jolla kartoitettiin luovutuskelpoisuuttani. Hemoglobiinin mittausta seurasi varsinainen toimenpide, eli verenluovutus.

4,5 desiä verta valui pussiin melko nopeasti – reilussa viidessä minuutissa – ja olokin oli ihan hyvä.

”Luovuttaja-ainesta”, hoitajat totesivat.

Aloillaan piti kuitenkin pysyä jonkin aikaa, ettei alkaisi pyörryttämään.

VERTA TARVITAAN päivittäin noin tuhat pussillista. Kenen tahansa verta ei kuitenkaan huolita. Verenluovuttajan on oltava 18–65-vuotias ja vähintään 50 kilon painoinen.

Verenluovutusta lykkääviä tekijöitä ovat esimerkiksi flunssa, matkailu malaria-alueella ja uusi tatuointi. Myös humalaiset ja krapulaiset käännytetään odottamaan parempaa ajankohtaa.

Pysyvän esteen luovutukselle aiheut-

tavat esimerkiksi sepelvaltimotauti tai Pohjoismaiden ulkopuolella saatu verensiirto. Miehellä pysyvän tulpan veripankkiin saa aikaan miehen kanssa harastettu seksi.

Tupakointi tai e-pillereiden käyttö eivät sen sijaan luovutusta estä.

TERVEELLE IHMISELLE verenluovutus on täysin turvallista ja sillä on haitta-vaikutuksia vain harvoin.

Luovuttaminen on myös täysin vapaaehtoista, ja hoitajaa voi pyytää keskeyttämään luovutuksen missä vaiheessa tahansa.

Luovutettu veri lähetetään Helsinkiin, missä selvitetään veriryhmä ja tutkitaan, ettei luovuttajalla ole HI-virusta tai hepatiittia. Lisäksi se erotellaan verinesteeksi, punasoluiksi ja verihiualeiksi. Veren eri osia käytetään eri tarkoituksiin: esimerkiksi punasoluja tarvitaan erityisesti leikkausten yhteydessä.

Luovuttajan henkilö- ja veritiedot tallennetaan valtakunnalliseen rekisteriin.

NUORIA LUOVUTTAJIA kaivataan iän tai lääkityksen vuoksi pois jäävien tilalle.

Nuorten veri ei varsinaisesti ole sen parempilaatuista kuin iäkkäämpienkään, mutta he ovat useimmiten terveitä eikä heillä tavallisesti ole luovutusta estävää lääkitystä.

Muutamat Jyväskylän yliopiston ajonejärjestöistä ovatkin jo kunnostautuneet verenluovutuksessa. Ainakin matematiikan opiskelijoiden Ynnä sekä viestintätieteiden laitoksen CoMix, Lööppi ja Parku ovat luovuttaneet verta yhteiskampanjoilla.

”Jokainen yksittäinenkin veripussi on tärkeä, mutta totta kai toivomme saavamme uusia, säännöllisiä luovuttajia”, sairaanhoitaja **Pirjo Turunen** kertoo.

Asiaankuuluvien mehu- ja pul-latarjoiluiden lisäksi ensikertalaisen saa myös pinssin ja Hengenpelastaja-kassin.

Niin, ja sen kuuluisan hyvän mielen.

Helena Pulkkinen
jylkkari@jyy.fi

Jyväskylän veripalvelu
Väinönkatu 40
ma, ti, to 12–18, ke, pe 10–15
www.veripalvelu.fi

Verta tarvitaan päivittäin noin tuhat pussillista.

Opiskelija-aivoja hyödyntävä Ideariihä kaipaa lisää yrityksiä

Firmojen ongelmia ratkotaan nyt poikkitieteellisin opiskelijavoimin. Palkkaa ideoinnista ei saa, mutta kokemusta kylläkin.

VIIME KEVÄÄNÄ yliopiston rekrytointipalvelut löi päänsä yhteen elinkeino-yhtiö Jykesin kanssa. Syntyi Ideariihä-nimetty maksuton palvelu yrityksille.

Toimintaperiaatteena on, että yritykset esittävät kehitystarpeen tai ongelman, johon yliopiston kokoama 4–6 opiskelijan joukko ideoi ratkaisuja yhden päivän ajan.

Muru Linjala rekrytointipalveluista kertoo, että malli Ideariihäen saatiin Münsterin yliopistosta Saksasta. Kotosiin oloihin sitä räätälöitiin hieman, mutta perusajatus pysyi kutakuinkin samana.

”Pyrkimyksenä on muodostaa tiimejä eri alojen opiskelijoista, jotta saadaan

erilaisia näkökulmia ja uusia ratkaisuja ongelmiin. Ideariihä on tarkoitettu loppuvaiheen opiskelijoille, joille on jo kertynyt opiskelussaan teoreettisia tietoja ja taitoja”, Linjala kiteyttää.

”Monilla yrityksillä voi olla korkea kynnys ottaa yhteyttä yliopistoon. Tämä on yksi keino viedä yliopisto-opiskelijoiden osaamista yritysmailmaan ja tutustuttaa osapuolia toisiinsa.”

OPISKELIJA VOI saada kahteen Ideariihäen osallistumisesta yhden opintopisteen. Palkkaa ideoinnista ei makseta. Vaikka konkreettista meriittiä ei siis välittämättä kerry, syksyllä Ideariihäen osallistunut **Kari Angeria** pitää kokemusta hyödyllisenä.

”Ensimmäistä kertaa pääsi todella soveltamaan teoriassa opittuja taitoja käytäntöön. Lisäksi sai havainnollisen kuvan yrityksen arjesta”, hän perustelee.

Viidettä vuotta filosofiaa opiskeleva Angeria kertoo, että yritys esitteli päivän

aluksi opiskelijatiimille useita ratkaistavia ongelmia, jotka sivusivat esimerkiksi markkinointia. Ideoinnissa osoittautuivatkin hyödyllisiksi laaja-alaiset sivuainevalinnat, kuten kansantaloustiede.

”Parhaiten Ideariihä soveltuu mielestäni laajasti suuntautuneelle opiskelijalle. Pitää olla tietysti myös kiinnostusta yritysmailmaa kohtaan”, Angeria tuumii.

TOISTAISEKSI Ideariihä on tavoittanut viitisentoista opiskelijaa lähinnä rekrytointipalvelujen sähköpostilistan kautta. Muru Linjalan mukaan toimintaan kaitaan yhä lisää opiskelijoita ja ennen muuta yrityksiä.

”Hankkeen oli tarkoitus lähteä käyn-

tiin suuremmalla volyymilla tänä syksynä, mutta yrityksiä ei valitettavasti ollut vielä tarpeeksi mukana. Keväällä määrää on tarkoitus lisätä”, Linjala kertoo.

Ideariihä toteutetaan keväällä aikana sitä mukaa kun sopivia yrityksiä ja ratkottavia ongelmia ilmaantuu. Rekrytointipalvelut tiedottavat toteutettavista riihistä omalla ja tarpeen mukaan ajonejärjestöjen sähköpostilistoilla.

Kari Angeria
filosofian opiskelija

Anna-Elina Hintikka
jylkkari@jyy.fi

Lisätietoja osoitteesta
http://www.jyu.fi/hallinto/rekrytointi/-opiskelija/ideariihä/

Jyväskylä huippua IT-maisterien koulutuksessa

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON informaatioteknologian tiedekunta tuotti viime vuonna eniten oman alansa maistereita Suomessa, yliopiston tiedotus kertoi viime viikolla.

Yhteensä tiedekunnasta valmistui 121 maisteria ja 13 tohtoria. Määrä on reilu kolmannes koko maan tietojärjestelmätieteen maistereista ja kuudesosa tietotekniikan maistereista.

Dekaani **Jukka Heikkilän** mukaan työssäkäyvien opiskelijoiden valmistumista on pyritty auttamaan erityisillä maisteripajoilla.

Vastaavasti COMAS-tutkijakoulua johtava professori **Pekka Neittaanmäki** selittää väitösten suurta määrää myös sillä, että väitösten tekeminen sujuu osana isompaa kokonaisuutta. Viidennes tutkijakoulun 60 opiskelijasta tekee väitöksensä yritykselle.

Informaatioteknologian tiedekunnassa opiskelee 2000 maisteriopiskelijaa ja 180 jatko-opiskelijaa.

huomautus
reuna

Tatu Hirvonen

Kuinka dino tapetaan?

MILLOIN KAIKKI TIETO oli vielä opittavissa? Varhaiskeskiajalla? 1900-luvun alkuun asti? Tietoa on enemmän kuin koskaan, kuten myös sitä välittäviä kanavia.

Renessanssin yleisnerot eivät todennäköisesti enää pärjäisi pubtietovisassa sen paremmin kuin piirinmestaruuspaineissakaan (jälkimmäisestä en tosin ole ihan varma). Vastaavasti voisi tietysti kysyä, kuinka hyvin me selviytyisimme erikoistuneella tieto-osaamisellamme Baconin, Da Vincin tai Erasmusuksen lukukinkereistä.

Silti meitä kiusaavat tietoon ja sen kokonaisuhallintaan liittyvät fantasiat, joiden taustavaikeudet eivät tosin ehkä ole niin jaloja ja sivistyneitä kuin voisimme luulla. Netin, juorulehtien ja kaapelikanavien avustuksella elämmekin paitsi asiantuntija- ja tietoyhteiskunnassa, myös triviaitietoyhteiskunnassa.

Jos eri alojen huipulla tiedon hyödyntämisen puolittumisaika on erikoistumisen vuoksi lyhyt, se on triviaan muistamisen kohdalla vieläkin nopeampaa. Kuinka moni esimerkiksi voi palauttaa mieleensä vuoden 2005 naispääosan Oscar-voittajan nimen, vaikka herättyään olisikin tarkistanut sen Oscar.orgista?

MIKSI SITTEN juoksemme triviaan perässä? Miksi listaamme, visailimme ja maustamme keskusteluitamme tällä kirjaimellisesti hyödyttömällä säälillä?

Kysyin Helsingin Sanomien Kirstiltä, miksi ihmiset kyselevät niin paljon. Koska hän ei ole tähän päivään mennessä vastannut, en vielä tiedä miksi.

KUINKA PALJON on sitten mahdollista oppia? Ja jos tavoitteena olisi oppia kaikki, kuinka siihen tulisi pyrkiä?

Ainakaan siihen ei riitä 44 miljoonaa sanaa, 33 tuhatta sivua ja 65 tuhatta artikkelia sisältävän Britannica-tietosanakirjan pänttääminen, minkä A.J. Jacobs oivaltavasti todistaa teoksessaan *The Know it all – one man's humble quest of becoming the smartest person in the world*.

Vaikka aivokapasiteettimme onkin alikäytetty, se ei vielä tarkoita sitä, että kaiken oppiminen olisi tarpeen. Miksi meidän pitäisi esimerkiksi osata metsästää dinosauruksia? Koomikko Bill Hicksiä lainaten: eihän niitä mainita Raamatussakaan. Rakkaus mainitaan, ja sen huomaa päättyy myös tietosanakirjamaratoonari Jacobs.

Z-kirjaimen viimeisen sanan (Zywiec, puolalaisen kaupunki, jonka panimoteollisuuden kuvaus ei aivan tarjoa Jacobsille hänen odottamaansa grande finalea) opiskeltuaan Jacobs lähtee vaimonsa kanssa ulos syömään – kunhan tämä on saanut ensin katsotuksi West Wingin episodin loppuun.

jylkkari@jyy.fi

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Opinkivi, I kerros, huoneet 119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Puhelin: 014 260 3360
Faksi: 014 260 3928
Toimituksen sähköposti: jylkkari@jyy.fi
Nettisivut: www.jyy.fi/jylkkari

Päätoimittaja **Toni Peltonen**
014 260 3359, 045 137 1957, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Olli Sulopuisto**
014 260 3360, toimittaja@jyy.fi
Visualisti **Janic Leino**
014 260 3973, sivari@jyy.fi

Painos 8000 kpl. Painopaikka Lehtisepät Oy,
Pieksämäki, puh. 015 348 1200.
ISSN 0356-7362

ABINUMERO

kuvatuksia

pääkirjoitus

1. maaliskuuta 2006

Yliopiston keskusjohtoinen viestintä- ja toimintatyö

Jyväskylän yliopisto on viestinyt ammattimaisesti Aino Sallisen rehtorikauden alusta vuodesta 1992.

Viestinnän suuret linjat ja pienet yksityiskohdat on kaikki kirjoitettu puheviestinnän professorin ammattitaidolla.

Yliopiston johdon valitsema viestintälinja on tappanut yliopistostamme akateemiseen yhteisöön perinteisesti kuuluneen vapaan ja kriittisen keskustelun.

Keskustelun, joka ideaalitalanteessa sallii kriittikin myös yliopiston omaa toimintaa kohtaan. Keskustelun, joka normaalisti on oppivan organisaation tapa kehittää toimintaansa yhä tehokkaammaksi ja laadultaan paremmaksi.

Rehtori ei ehkä ole yksin tappanut keskusteluilmapiiriä, mutta hänen toimintaansa on tulkittu siten, että rehtorin viestintälinjaan sopimattomat avaukset ovat kiellettyjä.

Mikäli yksittäinen yliopiston työntekijä ei ole tätä tulkintaa osannut tai halunnut tehdä, rehtori on viimeistään henkilökohtaisella puhe-lysoitolla varmistanut, että työntekijä, joka esittää yliopiston virallisen viestin kanssa ristiriitaisia näkemyksiä, ymmärtää tekevänsä valinnan. Valinnan, joka ehkä vaikuttaa hänen asemaansa yliopistoyhteisössä.

Tai siten ainakin nämä ihmiset ovat rehtorin viestintätyöläisiä tulkinneet.

Jyväskylän yliopiston nykyisessä pelon ilmapiirissä ei uskalleta harrastaa akateemista keskustelua muualla kuin joidenkin tiedekuntien ja laitosten käytävillä sekä opiskelijoiden lounaspöydissä.

Vuosien varrella kriittiset arviot yliopiston toiminnasta on menestyksekkäästi keskitetty yliopiston harvaan johtoon.

Sen seurauksena henkilöt, jotka eivät ole tässä ilmapiirissä pystyneet työskentelemään tai opiskelemaan ovat vuosien varrella siirtyneet joko toisen yliopiston palvelukseen tai yksityiselle sektorille.

Yksi tämän toimintatyölinjaan osa on kaiken virallisen tiedottamisen keskittäminen rehtoraattiin ja hallintorakennukseen. Tämä näkyi taannoin esimerkiksi yliopiston rakennusten homeongelmien käsittelyssä.

Sama keskusjohtoinen viestintätyölinja näkyy kaikissa yliopiston organisaationa tuottamissa strategioissa, ohjelmissa, projekteissa, tiedotteissa, kirjeissä, sähköpostiviesteissä, puheluissa ja henkilökohtaisessa kanssakäymisessä. Niin medialle, akateemiselle yhteisölle kuin yliopistolaitoksen ulkopuolisille ihmisille.

Rehtori on aina, työ- ja vapaa-ajalakin, yliopistonsa käytökortti ja mannekiini. Rehtorin puheita kuunnellaan ja hänen käytöstään tulkitaan aina yliopiston viestinä. Ja niin sen pitää ollakin.

Ideaalitalanteessa akateemisessa yhteisössä vallitsee kuitenkin luottamuksen ilmapiiri, joka sallii vapaan ja kriittisen keskustelun niin yliopiston sisällä kuin ulkopuolellakin.

Jopa lehtien palstoille saakka.

Toni Peltonen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI-
TT:N
UUTISIA

Jyväskylän yliopiston tutkimusetiikka voi hyvin

Rehtori Aino Sallinen tyrmää huhut yliopiston tutkimusetiikan huonosta tilasta. Sallisen mukaan etiikkaa pidetään hyvässä tallessa hallintojohtaja Erkki Tuunanen huoneessa yhdessä rehtoraatin kokouspöytäkirjojen kanssa.

”Lakimies jatkaa tästä”, selvitti Sallinen.

Yliopiston johtosäännön mukaisesti etiikka nostetaan tulosneuvottelujen ajaksi pöydälle, kiillotetaan ja ruokitaan. Tämän jälkeen se palautetaan taustaselvitysten joukkoon.

”Lakimies jatkaa tästä”, lisäsi Sallinen.

Etiikkaa hoivataan lisäksi lukuisissa edustilaisuuksissa, jonne se kuljetetaan vahvasti huumattuna näytteille. Yhtä mainiosti voi myös yliopiston väkiviinaetiikka, jota nautitaan sopivissa määrin Jylkkärin lukemisen ohessa joka toinen keskiviikko.

”Lakimies jatkaa tästä”, sanoi Sallinen.

Totuuden Tietotoimisto
<http://lehti.samizdat.info/>

TOIMITUS
SUOSITTELEE

KAKSI PELIOHJAINTA (ajanviete). Ystävyys, yhteistyö ja avunanto ovat huipussa, kun aikuiset miehet mätäkivät toisiaan karatella niskaan Xbox-pelissä.

JÄÄLLÄ KÄVELEMINEN (toiminta). Ruuhkasta päätellen siellä ovat kaikki muutkin.

CURLING (urheilulaji). Jäähallissa tai ulkojäällä. Ainoa urheilulaji, jossa nörttipojalla on edes teoreettinen mahdollisuus menestyä.

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI
VALITSEE VUODEN VIESTIJÄKSI AINO SALLISEN.

Viikko 6: Lajitteletko jätteesi?

KYLLÄ 74% (270 kpl)
EI 26% (93 kpl)

Gallup joka viikko osoitteessa: www.jyy.fi

VAPAA SANA

Mielipidekirjoitukset sähköpostitse osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Yliopisto ei ole unohtanut tutkimusetiikkaa

Onko yliopisto unohtanut tutkimusetiikan, kysytään Jyväskylän Ylioppilaslehden numerossa 3/2006. Vastaus on yksiselitteisesti ei.

Yliopisto suhtautuu tutkimusetiisiin kysymyksiin äärimmäisen vakavasti sekä ennaltaehkäisten että korjaten mahdolliset ongelmat. Tämä peruslinjaus on myös esille nousseen tapauksen käsitelyn taustalla. Toisin kuin Ylioppilaslehti väittää otsikossaan, yliopisto selvitti perusteellisesti aineiston, johon saattoi sisältyä epäily myös tutkimusvilpistä. Aineiston pohjalta ei kuitenkaan löytynyt riittävän yksilöityjä perusteita käynnistää tutkimusetiikkaneuvottelukunnan ohjeiston mukaista virallista selvitystyötä.

Alkuperäinen aineisto oli 138 sivua, ja se nousi selvityksen aikana noin 3000:een. Se on analysoitu

perusteellisesti siten, että lakimies on varmistanut juridiset näkökulmat jokaisessa vaiheessa ja hallintojohtaja työnantajalliset näkökulmat käyttäen hyväksi myös tiedekunnan apua. Lisäksi yliopisto kävi henkilökohtaisissa tapaamisissa asiat läpi prosessissa mukana olleiden kanssa.

Aineiston analyysissä kävi varsin pian ilmi, että tapauksessa erottui kaksi päälinjaa: tutkimusetiikkaneuvottelut ja virkamiesoikeudelliset epäselvyydet.

Tutkimusetiikkaneuvottelut kohdistuivat plagiointiepäilyyn ja epäilyyn tutkimusaineiston muokkaamisesta, virkamiesoikeudelliset professorin viran hoitoon liittyviin kysymyksiin, muun muassa ohjaustilanteissa annettuihin ohjeisiin ja TUTKAan vietyjen julkaisutieto-

jen paikkansapitävyyteen.

Asioiden selvittely ja vireillepano tällaisissa tapauksissa vaatii erityistä huolellisuutta ja harkintaa. Tutkimusetiikkaneuvottelukunnan ohjeiden mukaan "rehtorin ja tutkimusorganisaation johtajan on huolehdittava ilmoituksen tekijän ja epäilyn kohteena olevan oikeusturvasta ja taattava muutoinkin käsitellyn asianmukaisuus". Siksi riittävien näyttöjen saanti on välttämätön edellytys asian mahdolliseksi eteenpäinviemiseksi.

Kyseisessä tapauksessa henkilö irtisanoi yliopistosta kesken prosessin. Tutkimusetiikkaneuvottelun osalta asiasta ehdittiin todeta, että plagiointia ei voitu todeta tapahtuneen.

Eteenpäin ei päästy myöskään epäilyssä, että tutkimusaineistoa muokattiin. Ei saatu sellaista aineistoa, josta asia olisi edes alustavasti voitu todentaa.

Tutkimusetiikkaneuvottelukunta korostaa vastuun hyvän tieteellisen käytännön noudattamisesta kuuluvan paitsi jokaiselle yksilölle itselleen myös koko tiedeyhteisölle.

Sama velvoittava vaatimus koskee myös yksittäisiä oppiaineita ja tiedekuntia, joissa eettisten kysymysten tulee olla keskeisesti esillä sekä opetuksessa että tutkimuksessa ja koko toimintakulttuurissa.

Käynnissä olevan laadunvarmistusjärjestelmän kehittämisellä pyritään siihen, että myös eettisten periaatteiden noudattaminen varmentuu organisaation kaikilla tasoilla.

Aino Sallinen
rehtori
Jyväskylän yliopisto

Laatutarkastelua kehitysapuun

Eurooppa-neuvosto vahvisti viime

vuonna uudelleen sitoumuksen, että vuoteen 2015 mennessä kehitysavun osuus EU:ssa on vähintään 0,7 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Suomen on kannettava oma vastuunsa lupauksesta.

Useat kansalaisjärjestöt allekirjoittivat viime viikolla vetoomuksen sen puolesta, että Suomen kehitys yhteistyömäärärahat nostettaisiin 0,7 prosenttiin bkt:sta vuoteen 2010 mennessä. Pelkkä määrän tarkastelu ei kuitenkaan riitä, vaan kehitys yhteistyöhankkeiden laatuun on kiinnitettävä vastaavaa huomiota.

Ainoastaan kolme jäsenvaltiota (Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti ja Ruotsi) on poistanut kokonaan kahdenvälisen avun sidonnaisuuden. Italia sitoo peräti 62 prosenttia antamastaan avusta. Euroopan unionin jäsenvaltioiden on noudatettava periaatetta, että avustussopimukset on annettava paikallisille, alueellisille tai kansallisille urakoitsijoille aina kun mahdollista.

Kehitys yhteistyö ei ole lähelläkään tarkoitukseensa toteuttamista, jos sillä tuetaan kotimaisia intressejä sen sijaan, että määrärahoilla aidosti pyritään köyhyyttä vähentäviin hankkeisiin. Suomen kahdenvälisistä hankkeista vain 8,54 prosenttia käytetään kohdemaiden perussosiaalipalveluiden avustamiseen. Luvun pitäisi olla aivan toisella tasolla. Tämän lisäksi Suomen kehitys yhteistyömäärärahojen kohteista vain 17 prosenttia on pahiten velkaantuneissa eli köyhimmässä maissa.

Näihin ja moniin muihin kehitys yhteistyön epäkohtiin niin Suomen kuin Euroopan tasolla on kiinnitettävä käynnissä olevassa keskustelussa enemmän huomiota.

Jenny Lindborg
opiskelija

Suomen pysyttävä kehitystavoitteessa

Kokoomusopiskelijat muistuttivat ylipäätään kansalaisjärjestön kanssa Suomen hallitusta siitä, että sen tulisi pitää kiinni hallitusohjelmansa sitoumuksista nostaa kehitys yhteistyömäärärahat 0,7 prosenttiin bkt:sta vuoteen 2010 mennessä.

Kansalaisjärjestöjen vetoomus jouduttiin luovuttamaan pahvi-Eerolle, koska valtionvarainministeri ja SDP:n puheenjohtaja Eero Heinäluoma ei vauvautunut itse vastaanottamaan kansalaisjärjestöjen delegaatiota ja vetoomusta.

Vuonna 2004 Suomen kehitys yhteistyömäärärahat olivat 0,35 prosenttia bruttokansantuolosta, kun EU15-maiden keskiarvo oli 0,46 prosenttia ja kaikkien OECD-maiden keskiarvo 0,42.

EU on asettanut jäsenmaidensa keskiarvoksi 0,56 prosenttia vuonna 2010. Valitettavasti laskelma perustuu muun

muussa siihen, että Suomi on ilmoittanut saavuttavansa 0,7 prosenttia 2010 mennessä.

Nyt on vaikuttamisen paikka. Kansalaisjärjestöjen saamien epävirallisten tietojen mukaan Don Heinäluoma tulee ehdottamaan, että kehitys apua nostettaisiin hitaasti 0,51 prosenttiin vasta vuonna 2011.

YK:n suositustason saavuttamiseen ovat jo sitoutuneet mm. Belgia, Ranska, Iso-Britannia, Espanja ja Irlanti. Ruotsi, Norja, Tanska, Alankomaat ja Luxemburg ovat saavuttaneet jo YK:n asettaman suositustason. Suomen tulisi sivistysvaltiona osallistua demokratia- ja hyvinvointikehityksen tukemiseen.

Jussi Salonranta
puheenjohtaja
Kokoomuksen opiskelijaliitto
Tuhatkunta

”Hallituksen tulisi pitää kiinni sitoumuksista nostaa kehitys yhteistyömäärärahat 0,7 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä.”

Jussi Salonranta
puheenjohtaja
Kokoomuksen opiskelijaliitto
Tuhatkunta

Pitäisikö kehitysapu nostaa 0,7 prosenttiin?

Heidi Hietanen, 32,
gerontologia ja kansanterveys:
”Jos pohjaisi mielipiteensä eettisiin seikoihin, niin siinä mielessä kyllä. Mutta sitten on puolestaan se kysymys, että mistä se raha on pois.”

Heikki Karvinen, 23, historia:
”En näe miksi ei. Tavallaan ymmärrän, että halutaan auttaa maita, joilla on ongelmia, mutta en tiedä, millä keinoin se pitäisi tehdä.”

Annika Taskinen, 22, lähihoitaja:
”Varmasti. Kyllä Suomella pitäisi olla varaa sellaiseen.”

Arne Salmela, 22,
yhteiskuntapolitiikka:
”Tulisi. Se olisi sosiaalisesti oikeudenmukaista kehitysmaita kohtaan. Jos 0,7 prosenttia on YK:n kehoitus, sitä tulisi noudattaa.”

JYYPÄÄ

Kähmintää ja arpaonnea?

KUN JYILLE lähdettiin hakemaan uutta pääsihteeriä, hakuilmoituksen kirjattiin joitakin viikkoja pätevyystoiveita liittyen esimies- ja taloushallintokokemukseen sekä ylioppilaskuntatuntemukseen.

Todellisuudessa lista on hieman pidempi. Pääsihteeriksi valittavalta vaaditaan pitkälle kehittynyttä organisoitaitaitoa ja strategista silmää sekä kykyä ennakoita ja kohdata vastaan-

tulevat asiat ylioppilastalolla, ylioppilasliikkeessä ja yhteiskunnassa. Hän on suvereeni talousguru, kokouskäytäntöjen suuri tietosanakirja ja akateemisen kulttuurintuntemuksen pohjaton vakka. Hän tietää jokseenkin kaiken JYYn menneestä ja tulevasta ollen kuitenkin ajan hermolla tässä ja nyt. Laulutaito on iso plussa.

Saattaa kuulostaa kuvaukselta yli-ihmisestä, mutta sihteerin paikan jättävä Pöyhösen Simo on ollut kaikkea tätä ja enemmänkin.

TEHTÄVÄÄN ON OLLUT tapana valita hakijoiden joukosta se, jolla on vaikuttavin JYY-kokemus, sopiva työtausta ja joka ihmisenä istuisi hyvin pääsihteerin paikalle.

Tänä vuonna asiat haluttiin yrittää tehdä toisin.

Jotkut intomieliset edaattorit huommasivat hetkensä tulleen ja järjestivät epävirallisen poliittisen kolmiottelun, lajeina neuvottelu, kähmintä ja suhmurointi. Voittajaryhmälle oli luvassa oma ehdokas JYYn vallan kahvaan seuraavaksi kahdeksi vuodeksi. On ymmärrettävää, että ryhmät halusivat tukea omia ehdokkaitaan, ja että painotusalueet ovat erilaisia, mutta tässä valintaprosessissa pätevyys pitäisi painaa enemmän kuin puoluekirjan.

”Tapana on ollut valita se, jolla on vaikuttavin JYY-kokemus ja sopiva työtausta. Tänä vuonna asiat haluttiin yrittää tehdä toisin.”

Peli näytti jo siltä, että hakijoiden

saamat äänet olisivat tiedossa ennen kuin ensimmäistäkään ehdokasta oli haastateltu.

LOPULTA YHTEISTÄ tahtoa valita paras hakija löytyi sittenkin, ja valinnasta tuli vaikea. Haastattelut olivat tasaisia ja hallitus laitto jo pystyyn ravihenkisen vedonlyönnin. Eivätpä osanneet arvata ensimmäisen kierroksen tulosta: äänestys meni niin tiukaksi, että jouduttiin turvautumaan arvontaan.

Toisen äänestyskierroksen jälkeen rahansa (n. 1,5 euroa) saivat ne, jotka olivat pistäneet panoksensa Viskarin Tuomakselle. Viskarilla on pitkä ja laaja yökuntakokemus ja paljon muita meriittejä, joten saamme hänestä takuulla hyvän pääsihteerin. Ja osahan hän myös laulaa.

Kirjoittaja on edustajiston puheenjohtaja.

Lilja Kaijaluoto

KANSAINVÄLINEN YLIOPISTO

Sarjassa esitellään Jyväskylän yliopiston kansainvälistä todellisuutta.

JANIC LEINO

Kehy-maisteriohjelman jälkeen kolumbialainen Carlos Coronado haluaa työskennellä kotimantereellaan.

Maailmaparannus toi maisteriksi Suomeen

Mahdollisuus auttaa kehittämättömpiä maita sai kolumbialaisen valtio-opin opiskelijan kiinnostumaan kehitysyhteistyöstä.

CARLOS CORONADO, 24, aloitti kansainvälisen kehitysyhteistyön opintonsa maisteriohjelmassa viime syksynä.

”Halusin opiskella ainetta jossain Pohjois-Euroopan maassa ja lopulta päädyin Jyväskylään”, Coronado kertoo.

Hän kuuli opiskelumahdollisuudesta serkultaan, joka opiskelee samassa maisteriohjelmassa toista vuotta. Tämän myönteiset kokemukset Suomesta ja Jyväskylässä opiskelusta madalsivat kynnystä lähteä tuntemattomaan pohjoiseen maahan. Opiskelupaikan valintaan vaikuttivat osaltaan myös kustannussyyt.

”Mielestäni on tärkeää, että Suomi ei sulje oviaan kansainvälisiltä opiskelijoilta perimällä heiltä lukukausmaksuja.”

Carlos ei näe ongelmaa siinä, että hän tulee EU:n ulkopuolisesta maasta. Eriarvoisuuttakin Coronadon mukaan tosin esiintyy.

”Korkeakouluopiskelijan on helpompi tulla Kolumbian kaltaisesta maasta Suomeen. Tilanteeni olisi ollut toinen, jos olisin kouluttamaton työnhakija.”

KIINNOSTUS kansainvälistä kehitysyhteistyötä kohtaan lähti halusta vaikuttaa omalla toiminnalla.

Maisteriopiskelija ei näe mahdottomana työskennellä valmistumisensa jälkeen jonkin aikaa Suomessakin, mikäli sopivia töitä tarjoutuu. Hänen varsinaisen kiinnostuksensa suuntautuu kuitenkin Latinalaisen Amerikan alueiden kehittämiseen, ja hän pitääkin kotimante-

reelleen palaamista todennäköisenä vaihtoehdoton. Maisteriohjelman käytännönläheistä opetusta hän kehuu hyvin työelämään valmentavaksi.

”Osallistamalla projekteihin saa käytännön tietoa, jota ei voi oppia kuin itse tekemällä”, Coronado kertoo.

Tällä hetkellä hän hankkii kokemusta työskentelemällä Plan-järjestön internet-projektissa avustavana tutkijana.

KOTIMAASSAAN valtio-oppia lukenut Coronado kokee maisteriohjelmassa opiskelun luontevana jatkona aiemmille opinnoilleen.

Yhteiskuntatieteellinen tausta antoi hyvät eväät kehy-opintoihin, ja hän on päässyt helposti sisään suomalaiseen yliopistomaailmaan. Opintojen haastavuutta ja opiskelijalle asetettua vaatimustasoa hän pitää Suomessa ja kotimaassaan kuta-kuinkin samana.

Coronadon mukaan kolumbialaiset, yksityiset, yliopistot ovat vahvasti amerikkalaisvaikutteisia. Yksityisessä yliopistossa opiskelut Coronado lähitikin hakemaan

Suomesta erilaista perspektiiviä tieteenalalleen.

”Olen kiinnostunut eurooppalaisesta yliopistomaailmasta, ja täältä saan opintoihini uutta näkökulmaa.”

Suurimpana erona suomalaisen ja kolumbialaisen yliopistokulttuurin välillä Coronado pitää opettajien luennointityylejä.

”Kolumbiassa opettajat käyttävät luennoilla enemmän karismaansa ja poikkeavat aiheesta kauaskin. Suomalaiset opettajat ovat tiukemmin asiallisia.”

Joel Niemi
jylkkari@jyy.fi

FAKTA

Kansainvälisen kehitysyhteistyön maisteriohjelma aloitti Jyväskylässä syksyllä 2004. Vuosittain sisäänotettavien opiskelijoiden määrä yhteensä 20, joista puolet on ulkomaalaisia.

Monitieteinen ohjelma on ainoa laatuaan Suomessa. Opetuksessa panostetaan käytännönläheisyyteen, osana opintoja pakollinen harjoittelu. Opetus on englanniksi.

Aineessa keskitytään kansainvälisen kehityksen kysymyksiin, kehitysyhteistyöpolitiikkaan, sosiaalisten ongelmien ratkaisuun ja teorian soveltamiseen käytäntöön.

NEWS IN BRIEF

Development aid lags behind

Minister for Foreign Trade and Development, Ms. **Mari Kiviniemi** is battling to raise Finland's official development aid towards the target of 0.7 per cent of gross national product by year 2010. It would mean an additional 429 million euros in four years. A more realistic target is 0.56 per cent, to which Finland is committed along with other EU countries.

Finland's ODA funds were at their highest before the recession of the early 90s. In 1990, the ODA topped 0.7 per cent of GNP, totalling almost 700 million euros. The funds reached their lowest ever level during the recession, dropping

to 0.4 percent or just over 300 million euros in 1994. Last year's total was nearly 0.4 per cent or 400 million euros.

”Even though it's likely that we don't reach the target of 0.7 per cent, there is no reason to underestimate the progress we've made,” Kiviniemi says.

”My goal for next year's budget is a sum that is as close as possible to 0.56 per cent.”

The Ministry for Foreign Affairs wants to reach its target year by year as it understands that an additional 175 million euros – not to mention 429 million – in one year would require quite a few political somersaults.

Tuomas Viskari becomes Secretary General

The Student Union Council of Representatives has elected **Tuomas Viskari** as the new Secretary General. The decision was reached after two rounds of voting at a meeting held on 21 February.

Viskari, who served as the Secretary of Social Affairs from 2002 to 2004, moved to Jyväskylä in 1996 to study Physics. He got his Master's in 2004 with Sociology as his major and is currently registered as a post-graduate student. He decided to apply for the post because he thought it an interesting opportunity and because his friends encouraged him.

Viskari doesn't envision major changes to JYY's services during his

term, which expires in May 2008. A dramatic increase in the range of services doesn't seem likely, at least not in the near future. He does, however, consider it important for JYY to improve its level of service for non-standard students as well.

In addition to JYY, Viskari has held positions of trust in politics. Currently, he is the Chairman of the Green League's District Organisation in Central Finland.

He lists music and literature as his most important hobbies and has been a member of the Musica choir for eight years.

The bare truth

Laura Niemi-Pynttari, who studies Finnish Literature, has worked 18 months as a life model at Jyväskylä's Adult Education Centre. She has never thought that she should be in a better shape.

”The drawings are always beautiful. The participants prefer parts that are outside the norm as they find them more interesting.”

The first time Niemi-Pynttari walked to the classroom in the nude, she was afraid of people's reactions. Luckily, everyone was very matter-of-fact.

Translated by Annamari Typpö

INTERNATIONAL COLUMN

In this column international students share their thoughts on life in Finland.

Teaching English to Finnish brats

IN YEAR 2004, I took part in the Socrates–Comenius programme, which is addressed to future language teachers in European Union. I had to select a country for my stay and my choice was Finland. Apparently, one school was interested in inviting me. As a result, I worked for 8 months in a primary school in a little town called Haapajärvi. The school was quite small – only 45 pupils altogether.

It did not matter that I did not know Finnish, because the teachers there tried to introduce the CLIL programme (Content and Language Integrated Learning) so I taught different subjects in English (e.g. Maths and Biology). It was quite demanding, but I could also learn many strange Finnish words, like pesukarhu or selkäranka.

The children were curious about me, but very friendly at the same time. They wanted to show me everything. They took me to a floorball tournament, they took me skiing. The only thing I refused to do was skating. I tried it once

in my life and that was enough.

The best time I had was with preschoolers. There were only six of them, and only one of them knew how to write. They could not understand that I did not speak Finnish, and they tried to talk to me all the time. I think they did a good job, as I started to react at "Ope, tule tänne!"

I had some very good students. I organized a Language Club, but only one kid was interested. Nevertheless, he was really committed to learn English and every Monday afternoon he waited one hour to have a lesson with me. His abilities to learn languages were astonishing.

Thanks to him I felt that my work was not wasted.

When I started I was afraid that the children could mock me, because obviously I did not speak Finnish. Furthermore, I was not sure if I could keep a class in order, I was totally inexperienced. Fortunately, the kids were very

kind. Only at the very beginning a few boys were saying "hi" to me many times a day and they had great fun with that. I realized there was a little too much of this "hi" and then I learned that they were actually saying "hai". Clever brats.

Living in this little community was a very nice experience. Almost everything was tried on me (including mustamakkara and humppa). They were incredibly proud of me when once I rolled in the snow after sauna. I have never before seen northern lights, and I have never drunk so much coffee.

As you can see, I liked it so much I decided to stay. I'm still in touch with my children and I'm planning to visit them soon.

”I taught different subjects in English. It was quite demanding, but I could also learn many strange Finnish words, like pesukarhu or selkäranka.”

Katarzyna Krol

jylkkari@jyy.fi

sato

2x140

PAINOON

tampereen
yliopisto
2x60
PAINOON

sta travel

2x140

PAINOON

From Ideas To Business

Onko Sinulla idea, jonka kehittämiseen ja kaupallistamiseen kaipaat asiantuntija-apua? Osallistu liikeideakilpailuun, siitä se lähtee!

LIIKEIDEA06
31.1.-31.3.2006
kilpailu

Jyväskylän Teknologikeskus Oy ja Jyväskylän seudun kehittämissyhtiö Jykes Oy järjestävät LIIKEIDEA'06 kilpailun 31.1.-31.3.2006. Kilpailulla haetaan innovatiivisia ideoita, joista voidaan yhdessä kehittää uusia innovaatioita ja uutta yritystoimintaa Jyväskylän seudulle. Kehittämiseen tehokasta apua tarjoaa yrityshautomo.

Kilpailun palkintojen arvo on yhteensä lähes 15 000 euroa. Jopa 12 000 euron arvoisen pääpalkinnon lisäksi jaetaan Hyvä Idea -palkinto ja palkitaan myös paras opiskelijajoukko. Kilpailu on avoin kaikille yksityishenkilöille ja varhaisen vaiheen yrityksille.

Lisätietoja ja kilpailulomakkeita sääntöineen www.jsp.fi sekä www.jykes.fi.

www.jsp.fi
www.jykes.fi

JYKES
Yhteisiä tekoja.

JSP
Jyväskylä Science Park

Jylkkäri myös netissä – <http://www.jyy.fi/jylkkari>

jyväskylä avoin yo

127x190

PAINOON

Seuraava Jylkkäri ilmestyy 15.3.

diakonia amk

2x190

PAINOON

**lappeenranta
teknillinen yo**

3x190

PAINOON

**hämeen amk,
forssa**

2x150

PAINOON

latokartano-säätiö
2x25
painoon

KEHITYSYHTEISTYÖLIITE

Naiset kehittävät Intiaa

KATARIINA LUOTO

Bambunpunoja valmistaa maahan kaivetussa kuopassa bambukehikkoa Grameen Bandhu -biokaasureaktoria varten.

Intiassa JYYn avulla neljä vuotta sitten käynnistetty malliekokylähanke kantaa hedelmää.

ON VIELÄ VARHAINEN aamupäivä, mutta lämpötila lähentelee varjossakin jo neljäkymmentä astetta Nagla Banjaran kylässä.

Naiset ovat paahtavasta kuumuudesta huolimatta työn touhussa. He halkaisevat pitkiä bambunvarsia metalliterien ja -taltojen avulla, nostelevat niitä kapeaan vesialtaaseen notkistumaan ja lopulta punovat erimittaisista bambunpaloista ikään kuin valtavia koreja maahan kaivetuihin kuoppiin.

Bambusta syntyy naisten käsissä biokaasureaktorin kehikko.

JYYN JA INTIALAISEN kumppanijärjestön WAFD:in (Women's Action For Development) neljä vuotta sitten käynnistämässä malliekokylähankeessa on koulutettu muun muassa kahdeksan naista Nagla Banjaran kylästä valmistamaan biokaasureaktorin kehikkoja.

Biokaasu on yksi niistä uusiutuvan energian ja ekologisemman elämäntavan välineistä, joita hanke pyrkii kahteen-toista Bhartpurin maaseutualueen kylään levittämään.

Muita ovat muun muassa savuttomat hellat, matokompostit, keittiöpuutarhat, luomuviljely ja sadevedenkeräysjärjestelmät.

Tavoitteena on parantaa kyläläisten – erityisesti naisten – elinoloja, heidän ympäristönsä tilaa ja muuntaa kylät ekokyliksi, jotka voisivat toimia mallina alueen muille kylille.

JOKAISISSA hankekylässä toimii ainakin yksi Mahila Mandal eli naisryhmä. Ryhmät kokoontuvat viikoittain WAFD:in työntekijöiden johdolla keskustelemaan hankkeeseen liittyvistä kysymyksistä, hygieniasta, perhe-suunnittelusta, keittiöpuutarhanhoidosta ja muista naisten tärkeiksi kokemista asioista.

Yhteiset kokoontumiset ovat tuoneet suuren muutoksen naisten elämään.

”Ennen emme oikeastaan puhuneet toisillemme, sillä miehemme eivät antaneet meidän viettää aikaa keskenämme. Nyt he ovat nähneet kuinka paljon olemme oppineet ja haluavat itse meidän käynnistää naisryhmässä”, kertovat Nagla Bhagatin naiset yhteen ääneen.

EKOKYLÄHANKKEEN käynnistymisen on pitkälti 42-vuotiaan apulaisprojektipäällikkö **Uma Basarian** väsymättömän työn ansiota. Hän on ollut mukana alusta alkaen ja viettänyt lukemattomia päiviä vakuutellen kyläläisiä sen hyödyistä.

”Ensimmäisten kuukausien aikana kohtasin paljon ongelmia kylissä, koska olin ulkopuolinen ja nainen. Aluksi kukaan ei puhunut minulle ja kylän miehet estivät naisia osallistumasta.”

Monen kuukauden sinnikkään uurasuksen jälkeen Basarian ja muut WAFD:in työntekijät saivat kuitenkin kyläläiset puolelleen. Nyt heitä ei tarvitse enää houkuttaa mukaan, sillä he ovat nähneet hankkeen tuomia myönteisiä

muutoksia elinoloissaan ja ympäristössään.

Herra **Patiram**, yksi Darapur Khurdin neljästä hankkeen aikana koulutusta ympäristöneuvojasta, kertoo kyläläisten siirtyvän mielellään luomuviljelyyn.

”Ihmiset ovat huomanneet, että luomuviljelmillä maan laatu on parantunut ja kasvit kasvavat hyvin. Itse vilja maistuu paljon paremmalta ja linnutkin näyttävät viihtyvän paremmin. Yhä useampi haluaa kokeilla viljelyä ilman kemikaleja”, Patiram kertoo.

MONISSA KYLISSÄ ympäristöneuvojat ovat innostaneet omalla esimerkillään paljon kyläläisiä mukaan.

Chaube Naglan kylässä on naispuolisen ympäristöneuvojan **Lakshmi Devinin** johdolla edistytty nopeaa tahtia. Devinin keksi perustaa kylän tytöille oman naisjärjestön ja kehottaa nyt muitakin kyläläisiä oma-aloitteisuuteen.

”Haluan kyläni olevan paras kaikista ja näin todellinen malli muille alueen kylille.”

Lakshmi Devini ympäristöneuvoja Chaube Naglan kylä

rantaa kyläyhteisön elinoloja kestäväällä tavalla ja iloitsee jyyläisten panoksesta.

”Yhdessä saamme muutoksen aikaan ja onnistumme.”

Katariina Luoto
jylkkari@jyy.fi

Minuuttiaikataululla ekokylästä toiseen

TÄMÄN JUTUN ilmestyessä **Virpi Mesiäislehdon** ja **Mika Nurmikolon** matka Intiassa on loppusuoralla. Kaksikko lähti helmi-kuun puolivälissä Bharatpurin maaseutualueelle arvioidakseen JYYN kehitysyhteistyöhankkeen tähänastisia tuloksia.

”Kiinnostavinta on nähdä, onko ihmisten elämänlaatu parantunut hankkeen myötä. Edellisen arviointimatkan raporteista luin, että esimerkiksi naisten ja tyttären asema on kohentunut, koska heidän ei tarvitse enää käyttää aikaansa vain polttopuiden hakemiseen”, ympäristötieteilijä opiskeleva Nurmikolu sanoi lähdön kynnyksellä.

”Matkalla arvioimme, miten suunnitellut päämäärät ovat toteutuneet ja mitä voisi ehkä tehdä paremmin. Käytännössä siis kierämme kylästä toiseen keskustelemassa asukkaiden kanssa”, yhteiskuntapolitiikan opiskelija Mesiäislehto lisäsi.

Ekokylä on 12, joten kiirettä pitää. Reissuun Mesiäislehto ja Nurmikolu valmistautuivat lukemalla hankkeeseen liittyviä dokumentteja ja ottamalla kasan rokotuksia.

”Hindin perusteitakin olen opiskellut. Ja hiilitabletteja pitäisi myös ostaa”, Nurmikolu heitti.

Ilona Turtola

JANIC LEINO

Intian tarkastajat Mika Nurmikolu ja Virpi Mesiäislehto.

Vain 0,7 prosenttia tähden

Ministeri Mari Kiviniemi taistelee tosissaan saadakseen Suomen valtion budjetista vuoteen 2010 mennessä kehitysyhteistyöhön summan, joka vastaa 0,7 prosenttia Suomen bruttokansantuotteesta. Se tarkoittaisi 429 miljoonan euron lisäpottia neljässä vuodessa.

Teksti: Toni Peltonen

Kuva: Hanna-Kaisa Hämäläinen

EDUSKUNNAN vanhan puolen sisustus on aina vähän ontuvaa.

Hallituksen pienen huoneenkin sisustus on suurissa linjoissa hallittu, mutta yksityiskohdissa mennään männikköön. Seinillä on tasaisen sekaisin lahjoituksia: islantilaista huonoo öljyvärimaalausta ja kummallista kotimaista ryijyä.

Klassismin kuitenkin pilaa nurkassa nököttävä 1960-luvun tyylijuhlas ravinolamallin pystynaulakko. Viimeinen niitti rikolle on kuitenkin huoneen yhdellä seinällä silmille lyövät 1990-luvun musta televisio ja 2000-luvun harmaa digiboksi. Asiantuntijat ovat olleet asialla.

EHDIMME NÄITÄ kuvaajan kanssa ihmetellä, koska ministeri **Mari Kiviniemi** (kesk) on muutaman minuutin kii-reisestä aikataulustaan perässä. Onneksi seuraa meille pitää Keskustaopiskelijoiden vanha aktiivi **Minna Miettinen**, ministerin eduskunta-avustaja.

Kysymyksen teemat on etukäteen kysytty ja neljä teemaa on kerrottu: 1. kehitysyhteistyöpolitiikka ennen, nyt ja tulevaisuudessa, 2. KAVAKU eli kansainvälisten asioiden valmennuskurssi, 3. diplomaattien kosketuspinta kehitysyhteistyön ruohonjuuritasolle ja 4. onko Suomen valtion tuettava missä suhteessa kansalaisjärjestöjä, kehitysmaiden paikallisia kumppaneita vai annettava valtion tukea suoraan kehitysmaan hallinnolle.

Ministeri saapuu haastatteluun hyvin valmistautuneena. Aloitamme rahasta. Kansalaisjärjestöt ovat tapaamisemme jälkeenkin uudelleen linjanneet, miten edesvastuutonta rikkaan Suomen on pantata rahojaan, eikä nostaa kehitysyhteistyömäärärahojaan YK:n asettamaan tavoitteeseen; 0,7 prosenttiin kunkin valtion bruttokansantuotteesta.

Kansantaloustieteilijän koulutustausta auttaa Kiviniemeä selkiyttämään suuria lukuja toimittajalle.

SUURIMMILLAAN Suomen kehitysyhteistyörahat olivat nousukaudella ennen lamaa.

Vuonna 1990 apua maksettiin yli 0,7 prosenttia maan bruttokansantuotteesta,

lähies 700 miljoonaa euroa. Alimmilleen summa painui syvän laman vuosina.

Vuonna 1994 jäätin alle 0,4 prosentin ja reaaliuuroissa vähän yli 300 miljoonaa.

Viime vuonna päästiin lähies 0,4 prosenttiin eli euroissa lähies 400 miljoonaa.

”Vaikka 0,7 prosentin tavoitteesta todennäköisesti jäädyään, ei pidä vähätellä Suomen edistymistä”, Kiviniemi toteaa rahapuheen aluksi.

Ministerin ja koko valtioneuvoston käsiä sitoo raha-asioissa hallituksen alkutaipaleella vuonna 2003 tehty sovinto, jossa sitouduttiin kasvattamaan kehy-rahoja hallituskaudella noin 220 miljoonalla eurolla. Käytännössä se tarkoittaa peliaikaa maaliskuuhun 2007, jolloin maalle valitaan seuraavan kerran uusi eduskunta.

VALTION BUDJETISTA maksetaan kehitysyhteistyömäärärahoja ulkoministeriön rahoista kuluvana vuonna noin 516 miljoonaa euroa, joka vastaa arviolta 0,42 prosenttia Suomen bruttokansantuotteesta.

Vuonna 2005 Suomi sitoutui muiden silloisten EU-jäsenmaiden kanssa vuosiin 2010 ja 2015 kurkottaviin tavoitteisiin, joissa kaikkien EU-maiden yhteenlasketut kehitysyhteistyömäärärahat sidottiin tiettyihin prosenttimaaleihin kaikkien EU-maiden yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta.

Vuoteen 2010 mennessä EU-maiden yhteenlaskettu vähimmäistavoite on 0,56 prosenttia ja vuoteen 2015 YK:nkin suosittelema 0,7.

Neljä vuotta sitten EU-maiden keskiarvo oli 0,44 prosenttia, joten työskarkaa ja tavoiteltavia miljoonia riittää. Samaan aikaan monen vanhan EU-maan talous on kriisissä.

Helpon tavoite toteutuu, kun kukin EU-maa hoitaa oman tonttinsa kuntoon ja nostaa kehy-rahansa mahdollisimman nopeasti 0,7 prosentin tasolle.

Kilttejä poikia ja tyttöjä ovat jo vuonna 2004 YK-tavoitteen ylittäneet EU-

maat Tanska, Luxemburg, Ruotsi ja Hollanti. Luokan pahiksia ovat Saksa, Iso-Britannia, Suomi ja Irlanti – EU-maat, joita talouden suuret muutokset ovat joko kourineet tai kourivat.

Muiden Euroopan maiden kärjestä löytyy öljymiljonääreillä täytetty Norja. Se olisi myös EU-maiden joukossa omassa luokassaan.

0,7 ONKIN SAMALLA Suomen hallituksen, ulkoasiainministeriön ja kehitysyhteistyöministerin yhteinen maali. Sen tavoittaminen vaatii onnistumista ensin valtiovarainministeriön kanssa ja sitten koko hallituksen voimin käytävissä budjettikehysneuvotteluissa.

”Tulen tavoittelemaan parhaillaan kehysneuvotteluvaiheessa olevaan ensi vuoden budjettiin kehy-määrärahoihin summaa, joka on mahdollisimman lähellä 0,56 prosenttia”, Kiviniemi paljastaa.

Ulkoasiainministeriö haluaakin päästää tavoitteeseen vuosi vuodelta pikku hiljaa, koska ministeriö ymmärtää, että 175 miljoonan lisäeuron – tai puhumatta-

kaan 429 miljoonan – saavuttaminen yhdessä vuodessa vaatisi aika monta poliittista kuperkeikkaa.

Samaan aikaan hyvinvointiyhteiskunta natisee liitoksissaan yhä vanhenevien ja enemmän terveydenhoitoa vaativien veronmaksajien kanssa.

Ja samaan aikaan seuraavat eduskuntavaalit lähestyvät kovaa vauhtia maaliskuussa 2007. Ja sitä ennen Keskustan pitäisi voittaa vaalit hyvittäväällä tukieuroja Pohjanmaan lakeuksien vihaiselle maanviljelijävälle.

Ja samaan aikaan demarit nitisevät äänestäjensä kroonisen työttömyyden kanssa, johon taitellaan kaikki irtoavat eurot siihen kuuluisaan vaalivuoden budjettiin.

Valtion kirstua kun kuitenkin vartioi sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtaja, valtiovarainministeri **Eero Heinäluoma**.

Sama mies, joka janoaa keskustan laila pääministerin paikkaa, joka luonnollisesti annetaan suurimman puolueen keulakuvulle.

KUVAAJA OTTAA haastattelutauolla erikoissalamalla kuvia kauniista ja poseerauskykyisestä ministeristä. Tukka siitetään välillä ja kuvaaja kehuu kohdet-

taan.

Vartin kuvauksen jälkeen ministeri poistuu puhumaan communicattoriinsa.

Puhumme vielä tovin muista sovituisista haastatteluteemoista. Mitään uutta ei ministeri niistä kerro.

KAVAKU tuottaa hyviä virkamiehiä ulkoministeriöön. Sekä diplomaattien, kansalaisjärjestöjen, valtioiden välisen suoran tuen ongelmat tiedostetaan ja niitä ennaltaehkäistään kehittämällä koko ajan sisäistä ja EU-tasosta valvontaa.

Kaikki tuntuu olevan siis maassa ja ulkoministeriössä hyvin. Ja kyllä, Kiviniemi haluaa edelleen seuraavan hallituksen valtiovarainministerin salkun. Kansantaloustieteilijä kun on.

Ja eiköhän Kiviniemi jommankumman saa, ensimmäisen tai toisen, riippuen kansan tahdosta maaliskuussa 2007.

Niin ja Matti Vanhasen tai Paula Lehtomäen tahdosta. Ja sehän taas riippuu vihreän tuulen suunnasta keskustan ensi kesän puoluekokouksessa.

Kiviniemi lienee pelannut omat pelinsä kaikkiin mahdollisiin tuulensuuntiin.

”Vaikka 0,7 prosentin tavoitteesta todennäköisesti jäädyään, ei pidä vähätellä Suomen edistymistä.”

■ Kilttejä poikia ja tyttöjä ovat jo vuonna 2004 YK-tavoitteen ylittäneet EU-maat Tanska, Luxemburg, Ruotsi ja Hollanti.

FAKTA

	KEHY-RAHAA (MILJ. EUR)	PROSENTTIA BKT:STA
2006	670	Noin 0,42
2007	?	?
2008	?	?
2009	?	?
2010	845	0,56
2010	1099	0,7

Ainejärjestön kummilapsi antaa kasvot kehitysyhteistyölle

JANIC LEINO

PSYKOLOGIAN opiskelijoiden ainejärjestö Stimuluksella on ollut kummilapsi Pakistanissa vuodesta 2002. Viime aikoina kummilapsen ovat hankkineet kaksi muutakin ainejärjestöä – ja oikeastaan Stimuluksen innoittamina.

”Kerran luennolla psykologian opiskelijat keräsivät rahaa kummilastaan varten. Sain ajatuksen, että miksi emme mekin ottaisi”, muistelee **Jenni Korhonen** kasvatustieteiden opiskelijoiden ainejärjestö Emilestä.

Nyt Emilellä on kummityttö Intiassa. Myös Pörssi eli taloustieteilijöiden ainejärjestö kopioi idean Stimulukselta.

”Olemme olleet perulaisen Edwinin kummeja tammikuusta lähtien. Ensimmäinen kirje lähti matkaan vähän aikaa sitten ja nyt odotellaan vastausta”, kertoo Pörssin **Tiina Rauma**.

KIRJEET OVATKIN kaikkein tärkein asia kummitoiminnassa. Toisin kuin monet luulevat, kummilapselle annettu raha ei mene suoraan hänelle, vaan sillä tuetaan ja kehitetään koko sitä yhteisöä, jossa lapsi asuu. Yleensä lapseen sitoudutaankin niin pitkäksi aikaa kuin tuetun hankkeen arvioidaan kestävän.

”Kirjeissä kerrotaan kuulumiset puo-

lin ja toisin. Lisäksi saamme vuosiraportin, jossa on muun muassa tietoa, miten lapsen koulunkäynti on sujunut”, kertoo Stimuluksen **Terhi Mäkeläinen**.

STIMULUKSEN kummilapsi on Planin kautta. Pakistanissa järjestö pyrkii muun muassa parantamaan opettajakoulutusta. Kummilapsia välittää myös ainakin World Vision, jonka kautta Pörssi ja Emile ovat ottaneet omansa. Intiassa World Vision tukee perinteisiä kehitysyhteistyön osa-alueita eli koulutusta, terveydenhuoltoa ja maataloutta.

”Kummilapsi antaa kehitysyhteistyöhön läheisemmän kosketuksen, ikään kuin kasvot sille projektille, johon rahat loppujen lopuksi menevät”, sanoo Stimuluksen **Else-Mari Stenstrand**.

Rahallisesti kummilapsi ei vaadi suurta panostusta, järjestöstä riippuen parikymmentä euroa kuukaudessa.

”Kaikki ainejärjestöt, joilla vain on taloudellisesti mahdollista ottaa kummilapsi, tekee se. Kummilapsen tukeminen voi vaikuttaa pieneltä asialta, mutta jostain on hyvä aloittaa”, Rauma kannustaa.

Ilona Turtola
jyllkari@jyy.fi

Pörssin Tiina Rauma, Stimuluksen Else-Mari Stenstrand ja Terhi Mäkeläinen kummilasten kuvien kanssa.

kolumni

Paperinmakua ja puuttuvia taviksia Nicaraguassa

MATKUSTIN puolitoista vuotta sitten Nicaraguahan tutustumaan Suomen tekemään kehitysyhteistyöhön. Halusin nähdä, miten se käytännössä auttaa tavallisia ihmisiä.

En kuitenkaan saanut ensikosketustani kehitysyhteistyöhön tavisten parissa. Ravintolapöydän ääressä kuulin, miten hienoa työtä Suomi tekee Nicaraguassa. Suomen edustajiston virkamies puhui sektoreista ja projekteista. Kun matkaseuralaiseni erehtyi kysymään,

mihin aikaan nicaragualaiset syövät illallista, vastaukseksi tuli hiljaisuus.

Tapa tehdä kehitysyhteistyötä on muuttunut. Enää ei rakenneta kouluja tai kaivoja. Nyt tähdätään pidemmälle, ja mietitään, miten kuntien hallintoa voitaisiin vahvistaa. Samalla tuntuu kaotavan kosketus tavallisiin ihmisiin eli heihin, joita on tarkoitus auttaa.

Nicaraguassa pyysimme, että pääsimme tapaamaan tavallisia nicaragualaisia. Selitimme, että heidän avullaan

voisimme kirjoittaa elävästi Suomen kehitysyhteistyöhankkeista. Pyynnön kuullessaan edustajiston väki levitteli käsiään, eikä tapaamisia järjestynyt. Lopulta päädyimme sattumanvaraisesti koputtelemaan ihmisten ulko-ovia keskellä slummiä. Tapaamme ihmiset olivat aitoja nicaragualaisia, mutta Suomen kehitysyhteistyöhön he eivät oikeastaan liittyneet. Silti nuo perheet levisivät maakuntalehtien sivuille kautta Suomen ja kertoivat kasvoillaan kehi-

tyshyhteistyöstä.

On vaikeaa sanoa kehystä mitään yleistävää. Siksi en väitä, että se olisi vain byrokraatiaa ja paperinmakuisia hankkeita – useat kansalaisjärjestöt tekevät sitä kuuluisaa ruohonjuuritason työtä. Inhimillisyyttä ja kasvoja kehitysyhteistyö kuitenkin kaipaisi nykyistä enemmän. Se vahvistaisi uskoa siihen, että se todella auttaa apua tarvitsevia.

Ilona Turtola

Kehy-viikon ohjelma / Programme

Kehitysyhteistyövaliokunnan järjestämä kehitysyhteistyöviikko 6.–10. maaliskuuta tarjoaa runsaasti luentoja ja erilaisia kulttuuritapahtumia sekä suomeksi että englanniksi.

Subcommittee for Development Cooperation organises a Development Cooperation week from May 6th to 10th. The programme includes various lectures and cultural happenings also in English.

KOKO VIIKKO

Unicefin 60v juhlanäyttely Agoran aulassa.

MAANANTAI / MONDAY 6.3.

klo 13–14 *Eriarvoimen lapsuus*. Inka Hemmäki, ohjelmajohtaja Unicef. A103

klo 14–16 *Reilun kaupan järjestelmä ja periaatteet*. Heidi Kilpeläinen, Repu ry. P215

klo 17– in Lyhty, P-building. *Opening evening of the Development Cooperation week*. Student Union's (JYY) project in India by project-coordinator Katariina Luoto, Development projects of the National Union of Students in Finland (SYL) by Board member Eeva Heinonen, Uniservices and UniPID by project manager Marja-Liisa Mustonen.

TIISTAI / TUESDAY 7.3.

klo 12–14 *Somali diaspora in Finland – assistance of the country of origin*. Päivi Pirkkalainen, Masters programme in development and international coopera-

tion. Also a presentation of the masters programme. Agora Alfa lecture room

klo 14–15 *Vammaiset lapset ja globaalit kehitystavoitteet*. Hannu Savolainen, erikoistutkija, Jyväskylän yliopiston erityispedagogiikan laitos. Agora Alfa

klo 11–15 *Fair Trade coffee tastings* in Ilokivi. *India lunch* in Ilokivi with slideshow

klo 19 *Kampus Kino, Ilokivi*. Luigi Falorni ja Byambasuren Davaa: *Tarina itkevästä kamelista*. (Saksa/Mongolia 2003, liput 4/5 euroa)

KESKIVIikko / WEDNESDAY 8.3. INTERNATIONAL WOMEN'S DAY

klo 12–14 *Naisten seksuaalioikeuksien toteutuminen ja HIV/aidin köyhdyttävä vaikutus naisiin*. Katariina Ylipahkala, Väestöliiton kehitysyhteistyön projektikoordinaattori. Agora Alfa

klo 14–16 *Paneelikeskustelu: Rasismi ja maahanmuuttajanaiset*. Alustus: Teppo Sintonen, Yliassistentti, Jyväskylän yliopiston taloustieteiden laitos. Keskustelijoina Reet Mamon ja Riikka Lehtinen Keski-Suomen TE-keskuksen Palapeli-projektista sekä Lahcen Abahassine Jyväskylän maahanmuuttajapalveluiden Helmi-projektista. MaA 211

klo 18–21 *International bazaar in Ilokivi* (upstairs). Ethnic snacks and presentations, African handicrafts for sale etc. (entrance 2 euros, includes snacks)

TORSTAI / THURSDAY 9.3.

klo 12–13 *Globbari-verkosto – vaikutta*

Suomen kehyspolitiikkaan. Tytti Nahi, Kepan kehityspoliittinen sihteeri. Agora C 231.1

klo 13–14 *Development Cooperation – the tool of impoverishment or assistance*. Tytti Nahi, Kepa/The Service Centre for Development Cooperation. Agora C 231.1

klo 14–16 *African crisis and our common road towards sustainable peace*. Kari Karanko, Ambassador, Ministry for Foreign Affairs of Finland, Department for Africa and Middle East. Agora Aud 1

klo 11–15 *Fair Trade coffee tastings* in Wilhelmiina with a slideshow. *India lunch* in Wilhelmiina

PERJANTAI / FRIDAY 10.3.

klo 12–13 *Free media and global development*. Juha Rekola, Journalistiliitto / Union of Journalists in Finland. Agora C 234.1

klo 13–14 *Free Software and global development*. Asko Soukka and Tuukka Hastrup. Agora C 234.1

klo 21–03 *Final Party in Ilokivi*. Live music by Puppa J. & Tasottavat and DJs. (5e)

LISÄTIETOJA / INFORMATION

Koordinaattori / coordinator

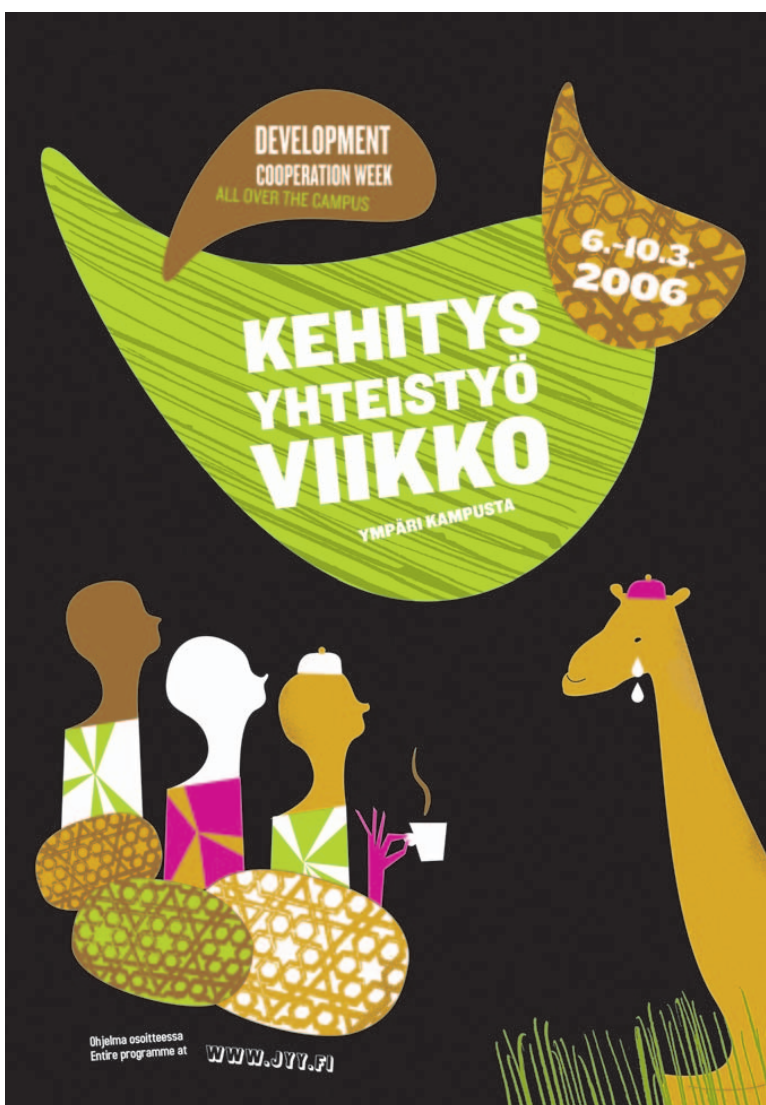
Johanna Kivimäki,

joanmaki@cc.jyu.fi, 0407330969

Kv-sihtööri / Secretary of the Inter-

cultural Affairs **Tanja Tolonen,**

kv-sihtööri@jyy.fi, 0142603979

Ohjelma osoitteessa
Entire programme at

WWW.JYY.FI

tampereen
yliopisto

3x90

PAINOON

valmennustiimi eximia
3x80

PAINOON

urheiluopisto-
säätio
2x60
PAINOON

Seuraava Jylkkäri ilmestyy 15.3.

torstaisin
MAX
FACTORY
The Best of 70's-80's-90's

RAATIKELLARI

- bileet on meillä -

Su-Pe
1€
- eurolla bileet -
- esim. ill-olut 0,3 -

kauppakatu 33 - joka ilta 22-04 - k-18 - www.raatikellari.com

Jyväskylän kaupungin teatteri

OPISKELIJA HUOMIO!

TIESITKÖ, ETTÄ VIIMEHETKEN LIPULLA PÄÄSET KAUPUNGINTEATTERIN OMIIN NÄYTELMIIN

HINTAAN 5€/lippu.

ILOISEN EDULLISESTI Tervetuloa JYVÄSKYLÄN KAUPUNGINTEATTERIIN!!!

Lippumyymälä
Ma-la klo 12-18, esitysilloina 12-19. Puh. (014) 624 200.
www.jyvaskyla.fi/kaupunginteatteri

>> TORSTAINEN GMC & pubissa amatöörien kasipallobiljardin viikkokisa
>> KE 8.3. Fashion Party by Logo Fashion Club
>> PE 10.3. SUMMERFASHION 2006 TOUR
>> KE 15.3. Pörssin perinteikkään Rinneriehan jatkobileet!
>> SUNNUNTAISIN VAPAAILTA-klubi Jami-isäntänä Antti Heikinmäki
>> 5.3. Hole Nine Yards
>> 12.3. vapaata Jamitusta!

13.-4.3. Hole Nine Yards (Swe)
8.3.-9.3. Steve Hebb one man band
10.3.-11.3. House Wreckers
15.3.-16.3. Krisis Viconte one man band

Pubissa

www.gigglingmartin.fi

Avoimna KE-LA 22-04, SU 23-04. KE-TO & SU K-20, PE & LA K-22. Kauppakatu 32, Jyväskylä.

Vituttaako? Kerro miksi.
jylkkari@jyy.fi

OPISKELIJAKORTILLA
pysyvästi normaalihintaisista tuotteista

-15%

KAUPPAKESKUS FORUM
ma-pe 10-19, la 10-17
P. 282 599

Opiskelijan valttikortti

**Kopiot samalla kortilla
ympäri yliopistoa!**

**Kopiot
6 snt**

● Myynti, kopiointi, korttien lataukset ja palautukset:
Kampuskirja-CopyShop Mattilanniemi (MaA) p. 260 3199 ja
● CopyShop Hallinto-rak. (Seminaarinmäki) p. 260 1140
Myynti ja kopiointi Sonaatin ruokalait: Agora, Ylistönrinne ja MaA

like

5x95

PAINOON

KULTTUURI

Esiintyjä etsitään yliopistolle

Jyväskylän yliopiston kulttuuritoimikunta etsii esiintyjä kuluvaan vuoteen aikana järjestettäviin tapahtumiin. Esiintyjille maksetaan palkkio ja kulukorvaukset. Haku on avoinna kaikenlaisille esityksille.

Vapaamuotoisessa hakemuksessa tulee kuvailla esitystä ja kertoa perustiedot, kuten henkilömäärä, musiikin tai teatterin tyyli, tarvittava lavatekniikka ja

esityksen kesto.

Lisäksi kulttuuritoimikunta jakaa raha-avustuksia kulttuuriproduktioille, jotka liittyvät jotenkin Jyväskylän yliopistoon.

Haku jatkuu maaliskuun loppuun. Lisätietoja osoitteesta <http://www.jyu.fi/kulttuuritoimikunta/> ja yliopiston kulttuurisihteeri Asta Ruodemäeltä, (014) 260 1016 ja asta.ruodemaki@adm.jyu.fi.

Tarinoita kylästä

Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvosto ja henkilökunta hakevat tarinoita ja kuvia ylioppilaskylästä nykyhetkestä ja vuosien varrelta. Molempien kilpailuiden pääpalkinto on 150 euroa.

Tarinat tulee lähettää 31.3. mennessä joko osoitteeseen kilpailu@jyy-palvelut.fi tai postitse JYY Asukas- ja talouspalvelut, Vehkakuja 2 B, 40700 Jyväskylä, kuoreen merkintä ”kilpailu”.

Rehellinen alastomuus

JANIC LEINO

Laura Niemi-Pynttärin mielestä alastonmallina poseeraaminen on auttanut hyväksymään oman kehonsa sellaisenaan.

Alastomana luokan eteen! Miksi ajatus tuntuu aivan käsittämättömän karmeaalta?

LAURA, 23, ottaa kupposen teetä. Istumme kaupungin kirjaston kahviossa. Vajaa tunti ja hän riisuu siviiliasunsa. Nainen vaikuttaa pelkästään levolliselta. ”Töissä ei ajattele, että on alasti. Alastomuus on mun työvaatteet.”

Rastoitettut punaiset hiuksensa malli on kerännyt sievästi takaraivolleen. Rip-siväriä on hieno kerros – kuin eskimopuikossa suklaata.

KOTIMAISTA kirjallisuutta opiskeleva **Laura Niemi-Pynttäre**i on työskennellyt puolitoista vuotta alastonmallina Jyväskylän kansalaisopistossa. Hän on mukana neljällä kurssilla. Niemi-Pynttäristä on siis olemassa jo monta piirustusta.

Miettiänsä nuori aikuinen tunnustaa, että nykyään hänen on helpompi hyväk-

syä itsensä sellaisenaan.

”Piirtäjät pitävät mielenkiintoisimpina kohtia, jotka eivät ulkomuodoltaan ole normin mukaisia.”

Hetkeäkään hänellä ei ole ollut sellainen olo, että pitäisi olla paremmissa kunnossa.

”Piirustukset ovat aina kauniita.”

Kun Niemi-Pynttäre ensimmäisen kerran luokassa lavalle alasti, hän pelkäsi ihmisten reaktioita. Tilanteen asiallisuus kuitenkin vapautti.

”Ei ole tuijottamista. Piirtäjät eivät katso minua potentiaalisena tyttöystävänä, vaan objektina, jota piirretään.”

Eikä objektina olo ahdistaa kansalaisopiston mallia, vaikka hän toteaaakin ole-

vansa piirtäjille pelkkää materiaalia.

”Ei ole tuijottamista. Piirtäjät eivät katso minua potentiaalisena tyttöystävänä, vaan objektina, jota piirretään.”

Laura Niemi-Pynttäre alastonmalli

prosessia”, Niemi-Pynttäre kiittelee.

KEHON PIIRTÄMISESSÄ on Niemi-Pynttärin mukaan tärkeää hahmottaa kokonaisuus.

”Kasvoilla ei ole kovin suurta osaa.” Kysyn naiselta, olisiko hän mielestään alaston siinäkin tapauksessa, että hänen kasvoillaan olisi naamio.

”En olisi. Kasvoihin katsotaan kui-

tenkin. Ne täydentävät asentoa.”

Hän lisää, että kasvot viestivät olotilasta.

”Naamion takanahan voisin vaikka nukkua.”

Niemi-Pynttäre korostaa, ettei piirustuksien ole tarkoituksenaan olla muotokuvia. Taide on näkemyksellistä.

”Kuvakaan ei ole dokumentti”, hän analysoi.

”Eihän voi muutenkaan tietää, miltä itse näyttää ulkopuolisen silmissä. Ei peilistä katsova naama ole välttämättä yhtään aidompi kuin jonkun tekemä piirros.”

Silti hän näkee lähes aina piirroksissa jotakin häneksi itsekseen tunnistettavaa. Piirtäjän ja luomuksen välinen suhde mallin kuvaamana tuo mieleen legendan koiran ja omistajan välisestä yhdessä elämisestä.

”Piirroksen kasvot muistuttavat monesti tekijän omia kasvoja!”

NAINEN ON TOTTUNUT pitämään alastomuutta aivan arkisena asiana.

”Alastomuudessa ei ole mitään mystistä.”

Niitäkin on, jotka vieroksuvat alastomuutta. Ja niitä, kuvittelevat alastonmallin auliina nakuilevan aina mahdollisuuden tullen.

Kurssilla on joku saattanut tulkita hänen eleitänsä omituisen herkästi.

Alastomalla Laura Niemi-Pynttäre vakuuttaa kuitenkin, ettei piirtäjältä saatua katse yleensä ole lainkaan seksuaalinen.

”Alastomuus on rehellistä”, neitonen päättelee.

Samaan hengenvetoon Niemi-Pynttäre toteaa, ehkä yllättävästikin.

”Alusvaatteissa jos menisin, siinä olisi erotiikkaa.”

Jenni Latvala
jylkkari@jyy.fi

RUUSUN VARJOSSA

Sarjassa seurataan Jyväskylän Ylioppilasteatterin ja Jyväskylän Yliopiston Sinfoniaorkesterin yhteisproduktion edistymistä.

Elokuvallista musikaalimusiikkia

PILVI SORMUNEN

Juhana Lehtiniemi säveltää Ruusun varjo -musikaalia yötä myöten. Kerrostalossa kuulokkeet ovat tarpeen.

”Kuulin Ruusun varjosta kaverilta, joka sanoi, että tällainen olisi menossa. En ole musikaaliharrastaja, vaan enemmän kiinnostunut elokuvamusiikista. Ne saa kuitenkin hyvin sulautettua yhteen.

Mun sävellystyylillä on melankolinen ja melodinen, ja siitä varmasti kuuluu se elokuvamusiikki läpi.

Säveltäjäksi pääsemisestä ilmoitettiin viime keväänä. Kun eka deadline lähestyi tän vuoden tammikuussa, homma muuttui melkein täyspäiväiseksi. Aloin tehdä biisejä heti ekat tekstit saatuaani, mutta aika hitaasti aluksi.

Ekaan harjoitusviikonloppuun mennessä mulla oli neljä biisiä valmiina. Nyt menee joka yö melkein viiteen asti. Pari biisiä on vielä tekemättä, pari on keskenäistä ja orkestrointia puuttuu entin.

En ole juurikaan kirjoittanut orkesterille tätä ennen, ja nämä ovat oikeastaan ekat isot partituurit, mitä olen tehnyt.

Kun alan tehdä biisejä, luen tekstejä läpi. Ohjaaja sanoi kirjoittavansa siten, että laittaa hahmot samaan huoneeseen ja antaa niiden jutella. Mä alan kuunnella, miten ne laulaisi. Se kuulostaa vähän erikoiselta, mutta niin se menee. Kutsun sitä kontekstisäveltämiseksi. En siis tee välttämättä biisejä, joita olisin miettinyt pitkään, vaan sellaisia, jotka sopivat siihen kohtaan musikaalissa. Tietysti vanhoillekin ideoille löytyy käyttöä.

Musikaalissa on selkeästi pari sellaista teemaa, jotka toistuu musiikin alussa ja lopussa. Käsikirjoittaja on onneksi jonkun verran valmiiksi ajatellut miten teemat toistuu, että mun ei tarvitse tehdä sitä työtä kokonaan.

Tekstejä on tarvinnut muuttaa hyvin vähän musiikin takia, joitain yksittäisiä tavuja. Oikeastaan vain yksi biisi on mennyt kokonaan niin päin, että mulla oli idea musiikista ja kirjoittaja teki siihen sanat. Siitä tuli ehkä pelottavin näistä kaikista.

Yhden kerran ohjaaja sanoi, että idea ei ehkä käy. Hän oli ajatellut siihen kohtaan nopeampaa rytmiä. Pienellä muutoksella se kävi.

Tämä on sellaista hommaa, jota olisi kiva tehdä työkseen, jos vain jotenkin trappäisi.”

Olli Sulopuisto
toimittaja@jyy.fi

Ruusun varjo -musikaalin säveltäjä Juhana Lehtiniemi on 24-vuotias pop-jazz-pianon opiskelija Jyväskylän konservatoriossa.

KUULLUN YMMÄRTÄMINEN

Kolumnisarjassa tarkastellaan musiikin ilmiöitä.

Mulatun rikkinäiset kukat

ERÄS MENNEEN VUODEN ilahduttavimmista musiikki-ilmiöistä oli etiopialaisen jazzin saavuttama suosio. Pienimuotoisen, mutta erityisyydessään huomattavan buumin taustalla oli **Jim Jarmuschin** elokuva *Broken Flowers*. Sen myötä Etiopian tunnetuin musiko **Mulatu Astatke** moninkertaisti kerätehtöillä nykyisen kuulijakuntansa. Tuttavallisesti Mulatuna tunnettu elävä legenda oli aiemmin nauttinut lähinnä pienten piirien suosiota. Ohjaaja itse on vannoutunut diggari, joka tietävästi sisällytti teokseensa etiopialaisen rooli-hahmon luodakseen rakastamalleen musiikille luontevan kontekstin.

Jarmuschin tempaus herätti huomiota. En ole kovin usein lukenut niin musiikkipainotteisia elokuva-arvioita kuin tässä tapauksessa. Soundtrackin hehkutus vaikutti ajoittain jopa niin hillittömältä, että en ihmettelisi vaikka josain päin Etiopiaa vaeltelisi parhaillaan suomalaistoimittajien joukkio metsätämässä unohdettuja afrikkalaisen jazzin helmiä.

Varmaa on, että elokuva rohkaisi usean tavallisen musiikin-kuuntelijan tutkimusmatkalle valtaviiran ulkopuolelle. On aika outoa, että vuoden 2005 Suomessa sadat ihmiset etsivät jouluruuh-

kissa 1960- ja 70-lukujen etiopialaista jazzia. Näin kuitenkin tapahtui.

MIKSI JUURI Mulatu sitten tavoitti uudet kuulijansa? Vastaus on lähes liiankin suoraviivainen: ihmiset ostavat ja kuuntelevat musiikkia, jonka olemassaolosta tietävät. Loistava *Broken Flowers* oli mainio alusta kiinnostavalle musiikille. Hyvä mainos, voisi joku sanoa. Totta kai myös itse musiikin täytyi olla ensiluokkaista.

Toinen vastaus yllä olevaan kysymykseen voi olla Mulatun soundin erilaisuus nykymusiikkiin verrattuna. Afrikkalaisen musiikkiperinteen sävyttämä ethiojazz kuulostaa länsimaisiin korviimme piristävän jännittävältä. Samoin äänitysten teknisen tason puutteellisuus nykymittapuulla lisää musiikkiin ripauksen lo-fi-karismaa. Mulatu tarjoaa siis seikkailunhaluisille jotain muuta.

Kaiken kaikkiaan näen etiopialaisen jazzin marginaalisuusion upeana asiaina. Ainakin ilmiö osoittaa, että ihmisillä on intoa ja avoimuutta löytää uudenlaista musiikkia, olipa se sitten peräisin miltä aikakaudelta tai mantereelta tahansa.

Matti Nives
jylkkari@jyy.fi

TAIDETTA YLIOPISTOLLA

Sarjassa esitellään Jyväskylän yliopiston taidekokoelmaa.

Aalto vihasi Aaltosen lapsia

Aarre Aaltonen: Lapsia
Valmistumisvuosi: 1947
Tekniikka: Kipsivalo
Sijainti: Yliopiston museo

AARRE AALTONEN (1889–1980) oli **Wäinö Aaltosen** serkku, joka hankki oppinsa Turun Taideyhdistyksen piirustuskoulussa, mutta keskittyi maalauksen sijaan kuvanveistoon.

Jyväskylän kasvatusopillisen korkeakoulun naistoimikunta lahjoitti Aaltosen kipsireliefin päärakennuksen vihkäisiin seinälle, mutta ongelmia seurasi: rakennuksen suunnitellut **Alvar Aalto** ei voinut sietää Aaltosen teosta. Niinpä vahtimestarien tehtäväksi tuli kiikuttaa reliefi piiloon aina, kun Aallon tiedettiin olevan tulossa visiitille.

Teoksen piilottelu jatkui muutaman vuoden ajan, kunnes Aaltosen teos katosi vuoden 1963 Jyväskylän Kesän päättäjäisten yhteydessä. Seuraavana päivänä kansanedustaja **Leo Mattila** sai häm-

mästykseseen vastaanottaa teoksen paketissa. Lähettäjäksi oli merkitty ”Suomen Ateena-seura”, mutta lähettäjien henkilöllisyydestä ei kenelläkään ollut aavistustakaan. Lehdistö herkutteli tapauksella, ja tyytyväinen Alvar Aalto lupasi tarjota varkaille päivällisen.

Viikon hämmästelyn jälkeen vorot tulivatkin julkisuuteen. Toimittaja **Pertti Klemola** ja musiikkikriitikko **Ilpo Saunio** sanoivat halunneensa tempauksellaan kiinnittää huomiota välinpitämättömyyteen, jolla rakennuskulttuuria kohdeltiin. He pitivät myös teoksen piilottelua siivouskomeroon korkeakoulun arvolle sopimattomana.

Klemola ja Saunio saivat koltosestaan 15 päiväsakkoa. Reliefi palautettiin Jyväskylään, jossa se sittemmin sijoitettiin harjoituskoulun rehtorin huoneeseen. Nykyään teos on Normaalkoulun uuden K-rakennuksen rehtorin huoneessa.

Juha Mäkinen
jylkkari@jyy.fi

Oluella aktivistien kanssa

Arto Lindholm: Maailman parantajat. Globalisaatiokriittinen liike Suomessa. Gaudeamus 2005.

Mielenosoitukset maailman metropoleissa olivat tiedotusvälineiden noteeraama, näkyvin osa vuosituhannen vaihteen globalisaatiokriittistä liikehdintää. Ilmiöstä on kirjoittanut tohtori **Arto Lindholm**, jonka opinnoista julkaistiin tuoreeltaan. Lindholm tutkii ja selvittää vailla ideologista painolastia, mistä hetkelliseen huippuunsa kohonneesta protestiaallossa oli kysymys ja minne ihmiseen se katosi.

Kansallisten rajojen yli levittäytyi monenkirjainen ja epämuodollinen aktivistien verkosto. Sen julkilausuttu toiminta keskittyi taloudellisen liberalismien vastustamiseen sekä kriittisen tiedon välittäjänä että näytösluonteisten tempausten mediajulkisuudella.

Eräänä vaikuttamisen keinona yksityiset valinnat asetettiin huomion kohteeksi, eli henkilökohtaisesta tuli jälleen poliittista. Lindholm näkee tässä mahdollisuuden tulkita löyhästi sitoutunut ja yksilöllistynyt liikehdintä myös nuorten ihmisten minä-projekteina, aikakaudelle tyypillisenä elämänpolitiikkana.

Lomakekyselyn avulla Lindholm tyyppitelee protestiin osallistuneet kolmeen ryhmään: radikaali maailmankansalaisuus, pehmeä yhteiskunnallisuus ja vihainen sosialismi. Tutkimuskohteen hän esikartoitti kaljoittelemalla aktivistien kanssa.

Teos on verraten analyttinen, ja tutkimusteorian ja -menetelmien esittely raskauttaa jonkin verran luettavuutta. Epäilemättä kirjaa voi silti suositella myös aihepiiristä kiinnostuneelle ei-yhteiskuntatieteilijälle.

Ville Kokkonen

ARTO LINDHOLM
**MAAILMAN
PARANTAJAT**
GLOBALISAATIOKRIITTINEN
LIIKE SUOMESSA

Venäläinen suurtuotanto pauhaa rauhan puolesta

Yhdeksäs komppania. Venäjä 2005. Ohjannut Feodor Bondartshuk. Käsikirjoittanut Juri Korotkov. Pääosissa Artur Smoljaninov ja Aleksei Tshadov.

Sota jättää syvät arvet sen kokeneeseen sukupolveen. Kaikkein vakavimmin sota vaurioittaa niitä, joiden kärsimykset vaietaan kuoliaiksi poliittisen painostuksen alla.

Suomalais-venäläisen yhteistuotannon syntyneen, **Feodor Bondartshukin** esikoisohjauksen *Yhdeksäs komppania* purkaa itänaapurimme lähihistorian traumoja ja nostaa samalla esiin nykyajan poliittisia kipupisteitä. Elokuva kertoo nuorista sotilasta Afganistanin sodassa vuosina 1988–89.

Tarina on sukua **Stanley Kubrickin** sodanvastaiselle mestariteokselle *Full Metal Jacket*. Ensimmäisessä osassa ollaan koulutusleirillä, jossa karaistutaan ja luodaan sodassakin kestäviä ystävyys-

suhteita. Elokuvan toisessa osassa matkataan sotaan, joka osoittautuu syvimpiäkin pelkoja pahemmaksi helvetiksi. Yhdysvaltalaisen esikuviansa tavoin Bondartshukin päämäärät ovat poliittiset ja pasifistiset. Elokuva ei kuitenkaan väänny turhan vakavaksi, vaan säilyttää koko kestopensa myös viihteellisen ilmasun.

Ohjaus on luontevaa. Hienossa näyttelijäkaartissa ei ole yhtään heikkoa lenkkiä. Parasta elokuvassa on kuitenkin kuvaus, jossa kauneuden ja rumuuden tiiviit vaihtelut luovat hurjan kontrastin. Taistelut ovat verisiä ja läpeensä karmivia, mutta niiden vastapainoksi nostettu Afganistanin aavikko hehkuu kullankäytöksen lumoavana. Elokuva on täynnä pysähdyttävää kuvaa, kuten kasvoistaan arpeutunut sotilas itkemässä unikopelossa, joiden olisi suonut jopa korvaavan osan kohtuullisen pitkistä taistelukohtauksista.

Tarja Kovanen

Vaihtoehto Seminaarinmäen kasvatusopeille

Juha Suoranta: Radikaali kasvatus. Gaudeamus 2005.

Kasvatukso piiskaa, porkkanaa ja puuhastelua sekä sata tapaa sosiaalista yhteiskuntaa? Jos luulet niin saatujasi traumoja peruskoulussa tai opiskeltua Seminaarinmäellä, lue **Juha Suorannan** kirja. Sen kuva kasvatuksesta on toisenlainen ja varmasti vaihtoehtoinen.

Radikaali kasvatus on ensimmäinen kotimainen kokonaisesitys niin sanotusta kriittisestä pedagogiikasta. Tässä teoriaperheessä keskeistä on kasvatuskäytäntöjen yhteiskunnallisuus. Kaikkia kulttuurin käytänteitä voidaan tarkastella kasvatuksellisesti, ei vain koulua. Kasvatus ymmärretään poliittiseksi ja poliittinen kasvatukseksi.

Keskeisenä pidetään aktiivisten kriittisten ihmisten kasvattamista, päämääränä oikeudenmukaisempi ja demokraattisempi yhteiskunta. Keskeisiä toimintaa synnyttäviä metodeja ovat tie-

dostaminen ja ilmiöiden analyysi, josta osansa saavat niin politiikka, gender-ongelmat, riistokapitalismi kuin media-kulttuurikin.

Radikaalin kasvatuksen juuret ovat marxilaisuudessa, Frankfurtin koulukunnassa, **Paulo Freiressä**, vapautuksen teologiassa ja 1900-luvun alun progressivismissa, joita kaikkia Suoranta käy ansiokkaasti läpi. Pengottuaan juuria hän esittelee radikaalin kasvatuksen nykylinjat, radikaalin ja kulttuurisen. Ensimmäinen kamppailee rakenteissa, jälkimmäinen suosii sydämen vallankumousta.

Kirja tarjoaa hyvän kuvan suuntauksen kehittämisestä ja nykytilasta. Radikaalin kasvatuksen ajattelu ja sen kriittikki käyvät kirjassa hyvää vuoropuhelua. Kirjoittajan analyttinen asenne estää pamfletisoitumisen, vaikka ajoittainen Marx-henkisyys saattaa aiheuttaa oireita herkimille.

Jarmo Lyhty

Kirotun runoilijan poeettinen pahuus

JANIC LEINO

Traaginen runoilija Federico Garcia Lorca näyttää uusia piirteitä vastakäännettyssä elämäkerrassa. Lorca imee elinvoimansa Andalusian mystiikasta, surrealismista, avantgardesta ja luonnosta.

70 VUOTTA SITTEEN kuolleen runoilija **Federico Garcia Lorcan** elämäkerta on vihdoinkin ilmestynyt suomeksi. Espanjalaiskirjailija **Francisco Umbralin** kirja espanjalaisesta runoilijanerosta ei ole käsitteilyvaltaaan aivan tavanomaisin. Umbral nimittäin luopuu lähes kokonaan Lorcan ulkoisen elämän tapahtumien kuvaamisesta. Hänen strategiaan on siirtynyt Lorcan teosten syvällisestä analyysistä kohti kuvausta runoilijan psyykestä ja sielunmaailmasta.

Päätavoitteena on osoittaa, että tavanomaisesti värikkääksi kansankuvaajaksi tulkittu lyyrikko onkin todellisuudessa ”jakautunut persoonallisuus” sekä tummasävyinen ja pakanallinen runoilija. Hänen paikkansa on siis suurten eurooppalaisten kirotujen runoilijoiden, kuten **Baudelairen**, **Rimbaudin** ja **Verlainen**, joukossa.

KESKEINEN LÄHTÖKOHTA tälle väitteelle on Lorcan demoninen luonne. Umbralin mukaan Lorcan tuotanto on läpeensä duenden käyttämää. Duende on espanjalaisen kansanuskomusten myyttinen paholainen. Se eroaa ”teologisesta epäilyksen demonista” ja katolisesta ”tuhoavasta ja vain vähä-älyisestä” paholaisesta, kuten Lorca itse sanoo.

Lorcasta puhuttaessa duende korvaa klassisen runoilijan inspiraation lähteen, muusan. Duende on se, jonka rinnalla kirottu runoilija kulkee taiteellisen luomistyönsä loppuun saakka. Se on yhtä

aikaa kirous ja siunaus. Kirous, koska duenden mukana runoilija astuu pahuuden alueelle. Siunaus, koska se antaa runoilijalle vapauden ja mahdollisuuden elämäntyönsä toteuttamiseen.

LORCAN ELÄMÄNKAARTA katsoessaan kirotun runoilijan vaikutelmalta ei voi välttyä. Hän syntyi Granadan Fuentevaquerossa 1898 ja kuoli traagisesti 1936 Espanjan sisällissodan alkuvaiheissa. Francoa kannattaneet falangistit teoittivat hänet Viznarian kaupungin läheisillä kukkuloilla.

Kuolemantapa on kirjoittanut kriitikot esittämään tulkintoja Lorcan poliittisuudesta, mutta Umbral pitää häntä pohjimmiltaan epäpoliittisena hahmona. Jos hänessä poliittisuutta haluaa nähdä, ei se ole vallankumouksellisuutta, vaan tietynlaista luonnonvoimaista, kaiken alas lyövää anarkismia.

Lorca oli koko elämänsä ajan sorrettujen ihmisten puolustaja. Tämä näkyy parhaiten hänen suhtautumisessaan kolmeen ihmisryhmään, joita hän myös kuvailee runoissaan: romanit, mustat ja homoseksuaalit. Lorcan tavoin nämä ryhmät olivat ulkopuolisia ja kuuluivat valta-estön kategorioiden marginaaliin. Hän löysi heistä tavallaan oman heimonsa.

ON SINÄNSÄ YLLÄTTÄVÄÄ, että 1986 ilmestynyt elämäkerta on julkaistu suomeksi vasta aivan hiljattain. Suomalaiset lukijat ovat kuitenkin voineet tutustua Lorcan tuotantoon äidinkielenään, kiitos laajan käännösvalikoiman. Esimerkiksi *Andalusian lauluja* -kokoelman kautta voi helposti tutustua Lorcan runotuotantoon kokonaisuudessaan.

Näytelmistä mainittakoon kokoelma *Veren häät ja muita näytelmiä*, joiden minimalistinen tyyli ja raastava traagisuus

on vertaansa vailla.

Suomalaiselle lukijalle Lorcan tuotanto varmasti näyttyytynyt aluksi Umbralin kritisoiman kansanrunoilija-kuvan kautta. Oliivilehdot, romanimystiikka, santarmit, kiihkeät kaunottaret ja veitset vyössä kulkevat sulhaset Andalusian kuun kelmeydessä piirtävät Lorcasta värittynneen eksoottista kuvaa.

Lorcan tuotannon syvempi ymmärtäminen, hänen poeettisen logiikkansa ja todellisten motiivien lähde löytyy erilaisia teitä pitkin, kirotun runoilijan tulkintalinjaa kulkien.

RUNOILIJAN KUOLEMA on puhuttanut paljon jälkikäteen. Umbral esittää, että murhan lopullisena syynä oli espanjalaisen ”kansallissynti” eli kateus. Lorcasta puhuttaessa oli kyse kateudesta hänen lahjakkuuttaan, nerouttaan sekä myyttisyyttään kohtaan. Tarvittiin vain epävakaa poliittinen tilanne, niin Lorca joutui kansallissyntin uhriksi.

Garcia Lorcan maalliset jäännökset sijaitsevat vieläkin Viznarian läheisillä kukkuloilla sijaitsevassa joukkohaudassa. Sen avaamisesta on käyty Espanjassa pitkään keskustelua, mutta päätöksiä ei ole tehty.

70 vuotta on kulunut, mutta runoilija ei ole vieläkään päässyt hautarauhan lepoon pyhälle maalle.

Umbral taisi olla oikeassa: Lorca todella oli kirottu runoilija.

Matias Huttunen

jylkkari@jyy.fi

Francisco Umbral: Lorca, kirottu runoilija. SanaSato 2005. Suom. Terhi Suutarinen. Federico Garcia Lorca: Andalusian lauluja. Otava 1963/2002. Suom. Matti Rossi. Veren häät ja muita näytelmiä. Otava 1977. Suom. Pentti Saaritsa.

JÄLKIKIRJOITUS Kaikki naiset ovat noitia

NOITUUS TUNTUU olevan tätä nykyä varsinainen populaarikulttuuritrendi. Pienen ruudun noitasiskosten lisäksi valkokankaallakin lentelee jo Nicole Kidmanin näköisiä noitia. Komediallisten ja feminististen noitien esiinmarsista huolimatta noita-sanasta tulee usein mieleen jotain mystistä ja pelottavaa.

Kauhuelokuva onkin noidalle luonteva paikka. Siinä missä kauhuelokuvien legendaarisimmat monsterit Draculasta Frankensteinin hirviöön ovat miehiä, noidat ovat valkokankaalla naisia. Miesnoitien harvoja rivejä edustavat ainoastaan Faustit ja velhot, jotka ovat perinteisiä maskuliinisen kunnianhimon ja jumalakompleksin ilmentymiä.

SUOMALAISESSA kauhuelokuvassa Noita palaa elämään totuus kuullaan miehen suusta: "Kaikki naiset ovat noitia."

Mistä populaarikulttuurin noitakuvasto oikein kertoo? Kauhuelokuvan noitus kiteyttää usein kulttuurisia ste-

reotypioita naiseuden kauheudesta. Tämän osoittaa vaikkapa kuukautiskauhua lietsova menstrual monster elokuvassa Carrie.

Myös vanhanai-kaisilta kalskahtavat kliseet naisen pelottavasta ja vaarallisesta seksuaalisuudesta, jota populaarikulttuurin(kin) avulla yritetään kesyttää, sopivat vamppinoitiin kuin kulmahampaat vampyyrille.

Miehiä tuhoon vietteleviä noitaneit-

toja löytyy lukuisista kauhuelokuvista. Edustava kotimainen esimerkki viettelijätärnoidasta on Valkoisen peuran viehko ja alkuvoimainen Pirita, joka

viettelee miehiä tuhoon peuran hahmossa.

Kulttuurin alitajunnassa piilevä käsitys naisten petomaaisuudesta nousee esiin yllättävää kyllä myös vakavasti otettavissa yhteyksissä.

Viimeisimpänä esimerkkinä tästä käy kulttuuri- ja tiede-

naisviikonlopussa naiset yhdistetään myyttien tasolla suteen.

NOIDAN HAHMO kiteyttää lukemattomia kulttuurisia käsityksiä naiseudesta, eikä hirviö ole suinkaan noidan ainoa rooli.

Kauhun noitanaiset ovat vaarallisia viettelijättäriä, polttorovioiden uhreja ja vanhoja noita-akkoja.

Onkin yllättävää huomata, että suppealta vaikuttanut noidan hahmo pitää sisällään varsinainen kirjjon naiseuden stereotypioita. Yhdestä ainoasta kauhuelokuvan noitahahmosta löytyy rutkasti enemmän vaihtelua kuin koko kauhun maskuliinisesta hirviögalleriasta.

Marjo Kovanen

jylkkari@jyy.fi

järjestöt

Järjestöilmoitukset sähköpostitse osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ilmoituksia tarvittaessa. Palsta ilmestyy jokaisessa numerossa.

ETELÄPOHJALAINEN OSAKUNTA: Askarteluilta to 2.3. osakuntahuoneistolla klo 18.30 (vko 9) Kevät lähestyy ja Huippusuositut Kusti-tuotteet tulevat taas! Painetaan taas porukalla kusteja, traktoreita, salmiakkiruutuja haalarimerkkeihin ja kasseihin loistavassa seurassa. Tuo mukanaasi oma t-paita tai jokin muu vastaava ja saat taatusti persoonallisen kevät-lookin! Ilmainen. Stand Up -ilta to 9.3. klo 18.00 Ilokevissä (vko 10) Oletko aina halunnut käydä tutustumassa stand up -komiikkaan, mutta et ole yksin viitsinyt lähteä? Nyt on oiva tilaisuus lähteä Epokin mukana huumorin ihmeelliseen maailmaan. Hinta jäsenille 4 euroa, ei-jäsenille 6 euroa. Lisätiedot ja ilmoittautuminen: <http://www.cc.jyu.fi/yhd/epok/>.

EVANKELISET OPISKELIJAT: Joko tenttisuoma uhkaa? Aika tehdä irtiotto opiskeluista! Tule siksi sinäkin lauantai-illoin Lutherin kirkolle (Kansakoulunkatu 5) seitsemän jälkeen virkistymään, tapaamaan ihmisiä ja kasvamaan Kristuksen armon tunteissa. Tulossa: 4.3. Ilosanomaa swahiliiksi – Kenian aktiiviset, 11.3. Uskallanko alttarille? – Kaisa ja Miika Auvinen. Olet tervetullut myös messuun sunnuntaisin klo 12 Lutherin kirkolle. EXTRA: Lauantaina 25.3. Kaukana kotoa? -tapahtuma – EO:n 75-vuotissynttäriltä. 17.00 konsertti keskus-srk-talolla; OnC, Lasse Rätty ja Pasi Lampinen. 20.00 iltamessu kaupunginkirkossa; Petri Harju ja Pasi Lampinen. Kerro kaverillekin! Raamiksesta ja muusta meiningistä tietoa Päiviltä, paivi.luukkainen@cc.jyu.fi tai <http://www.sley.fi/eo/jkl/>.

JYVÄSKYLÄ ZEN RY: Hiljainen mieli avaa tämän hetken. Jyväskylä Zen ry järjestää opastuksen zen-meditaation yliopiston Paja-rakennuksessa (Vanha kappeli) sunnuntaina, 19.3. 2006 klo 12–15. Opastusmaksu 10 euroa. Harjoittamisesta kiinnostuneiden on mahdollista jatkaa zen-meditaatiota opastuskurssin jälkeen Jyväskylä Zen ry:n ryhmässä vuoden loppuun saakka maksutta. Huom! Osallistujamäärä on rajoitettu. Ilmoittautumiset pe 17.3. mennessä: vovainik@cc.jyu.fi, lisätietoja: www.zazen.fi/jkl/.

LUONTO-LIITON KESKI-SUOMEN PIIRI: To 02.3. 2006 klo 18: Luonto-Liiton Keski Suomen piirin järjestämä ympäristöpoliittinen opintopiiri. Aiheena Luonto-Liiton metsäryhmä esittelee toimintaansa. To 16.3. 2006 klo 18: Ympäristöpoliittinen opintopiiri. Aiheena Metsäkeskuksen toiminta. Alustajana luonnonhoitopäällikkö Seija Tiitinen-Salmela. Molempien paikka Sepänkeskuksessa, Kylvikinkatu 1, tilassa Happi, lisätietoja Aili Pihlajamäki / aiinpihl@cc.jyu.fi / 044 330 3343

JYVÄSKYLÄN SETAN OPISKELIJARYHMÄ PINKO: Tapaamisia perjantaina 24.3. Pinko-ilta klo 18 Setan toimistolla osoitteessa Vapaudenkatu 4, Kumppanuustalo. Lisätietoja: jo-kaalan@cc.jyu.fi. Tervetuloa mukaan!

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPILASTEATTERI: Jyväskylän yliopistolasteatterin hallitus kokoontuu 3.3. klo 18 alkaen Sohviissa. Tervetuloa kaikki toiminnasta kiinnostuneet.

valiokunnat

JYVN LIIKUNTAVALIOKUNTA: JYLIS 2006 – Jyväskylän yliopiston sulkapalloturnaus. Lauantaina 18.3. klo 9–21 Kuokkalan Graniitissa alkusarjat. Sunnuntaina 19.3. klo 10–16 finaali U2-salissa. Finaalien jälkeen palkintojenjako ja sauna. Sarjoina miehet / naiset sekä rento / peluri. Jokaiselle pelaajalla on vähintään 3 ottelua ja onnekkaille myös palkintoja. Ilmoittautuminen 5e osallistumismaksulla ke 1.3 alkaen ja pe 10.3 klo 12 mennessä Mattilanniemi: Kampusdatan kioskiiin, MaA Seminaarinmäki: Sonaatin Kahvila Syke, L-rakennus. Lisätietoja <http://personal.inet.fi/tapahtuma/jylis2006/>.

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

TI 28. 2.

Kasvishernekeitto, laskiaispulla
Hernekeitto, laskiaispulla
Jauheliha-juustokääryleet

KE 1. 3.

Kasvispapupata
Kalkkunapihvi
Riistakäristys

TO 2. 3.

Kasvispihvit, tomaatti-timjamikastike
Lohikiusaus
Tulinen lihapata

PE 3. 3.

Tomaatti-sipulikastike
Tonnikalakastike, spaghetti
Broileripyörykät

MA 6. 3.

Pinaattikeitto
Uunimakkara
Kiinalainen porsaspata

TI 7. 3.

Punajuuri-aurajuustokiusaus
Sitruunasei
Kehy-lounas: Broilerikastike (Intia)

KE 8. 3.

Kasvis-herkkusieniohukaiset
Lohikeitto
Kasler

TO 9. 3.

Kasvispata
Currykana
Jauhelihapihvi, chili-tomaattikastike

PE 10. 3.

Juustoinen kasviskastike, spaghetti
Jauhelihakastike, spaghetti
Barbequekalkkunakastike

MA 13. 3.

Kasviskiusaus
Kalakeitto
Lindströminpihvi

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalista.php

Opiskelijahinta 2,35 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,10 e – muut 4,90 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 22,50 e,
jatko-opiskelijoille 41,00 e, muulle 49,00 e.

SONAATTI SHOW
Ilman vippaskonsteja

Tässä kolmen kaveruksen kokemuksia SONAATTIN ravintoloista

Enemmän kavereita!

Vaihatta ravitsevaa ruokaa!

International connections!

Voit tarkistaa päivittävät ruokalistat netistä osoitteesta www.sonaatti.fi tai wap-kännykälläsi - wap.sonaatti.fi

Nyt kaikki tämä on mahdollista omalla kampusalueellasi!
SONAATTI TARJOAA 3 IN 1 -PAKETIN - ja vieläpä USKOMATTOMAN EDULLISEEN hintaan!

LOGOTAKOMO

ILOKIVI

on stage

K18, 21-03, www.jyy.fi/ilokivi, Keskussairaalamie 2

La 4.3. Baby Elephant Tour / 21-03 / 6€

CapeNape and The Foundation + Echosystem feat. Mibia + Gimmix + SuperJohnny + J-booty

To 9.3. Kiirastuli-klubi goes Seisomapaikka / 20.00 / 6€

MC Pete Kosonen, Antto Terras, Petri Harju, Joni Koivuniemi ja Markku Pajarinen

Pe 10.3. Kehyviikon päätösbileet / 21-03

Puppa J & Tasottavat + DJ:t

La 25.3. Seisomapaikkaklubi / 18.30 ja 21.30 / 6€

MC Niko Kivelä, Teemu Kontoniemi, Outi Keskevaari, Teemu Vesterinen ja André Wickström

Ke 29.3. Y-Rock / 20-03 / 4€ (Ynnän jäsenet 3€)

Rogue Angel + The Whitefish Orchestra + Kapula Rattaissa + Beautiful Betrayal

Pe 7.4. - La 8.4. Jyrock / 20-03

Esiintyjistä tiedotetaan maaliskuun alkupuoliskolla

On Stage -ohjelmat alkavat aina kello 21.00 ja päättyvät 03.00, jollei toisin mainita

MAALIS
06

Polyteekkari hakee päätoimittajaa, toimittajia ja taittajaa

Polyteekkari on Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan julkaisema lehti, joka on suunnattu ylioppilaskunnan yli 11 000 jäsenelle. Lehti ilmestyy joka toinen viikko lukukausien aikana, ja sen painos on 5 000 kappaletta.

Polyteekkari hakee päätoimittajaa kaksivuotiskaudelle 1.8.2006 - 31.5.2008

Päätoimittaja vastaa lehden julkaisemisesta, sisällöstä ja taloudesta sekä toimii muun toimituskunnan esimiehenä. Työstä maksetaan 1 520 euroa kuussa 10 kuukaudelta vuodessa. Hakuaika päättyy 24.3.2006 kello 16.00, ja täydellinen hakulomitus löytyy TKY:n www-sivuilta osoitteesta <http://www.tky.fi/pthaku/>.

Polyteekkari hakee toimittajia ja taittajaa kaudelle 2006-2007

Toimittajat vastaavat lehden juttujen ideoinnista ja kirjoittamisesta. Tämän lisäksi tehtäviin kuuluu vastata joko lehden juttujen oikoluvusta tai vaihtoehtoisesti lehden kotisivujen päivittämisestä. Hakuaika päättyy huhtikuussa, ja täydellinen hakulomitus löytyy TKY:n www-sivuilta osoitteesta <http://www.tky.fi/pthaku/>.

Lisätietoja kaikista tehtävistä antaa päätoimittaja Mikko Arvinen (040 594 7109, mikko.arvinen@polyteekkari.fi).

www.polyteekkari.fi | www.tky.fi

Jylkkäri - täyttä asiaa jo 45 vuotta.

Koljander Oy

www.autokoulukoljander.fi
toimisto.autokoulukoljander.fi

Henkilö- ja kuorma-auto sekä MP-opetus
Pimeä ja II-vaihe
DI-kurssit
EcoDriving-kurssit

Hyväksytty ISO 9001 laatu- ja ympäristöjärjestelmään ja 14001- ympäristöjärjestelmään

Seminaarinkatu 19, JKL
puh. 615 736

OPISKELIJOIDEN VUOKRAVALITYS
VALTAKUNNALLINEN

Asunnot vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!

Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA

Yliopistonkatu 6
Puh. 014-3100 622 LVV

Opiskelijakortilla

Keitot 2,35 €
Lämmin kasvisruoka 4,35 €

Kasvisravintola

katriina

Kauppakatu 11 JKL
Avoimena 11.00-14.30

huone-
teatteri

1x100

PAINOON

Mac iBook G4

- prosessori G4 1,33 GHz tai 1,42 GHz
- keskusmuisti 512 Mt DDR
- kiintolevy 40 tai 60 Gt
- aktiiviväri näyttö 12,1 tai 14,1", XGA
- kelkaton DVD/CD-RW-asema (Combo) tai kelkaton DVD-R-asema (SuperDrive)
- integroitu verkkokortti 10/100BaseT
- langaton AirPort verkkokortti
- integroitu Bluetooth
- integroitu modeemi 56K
- integroitu äänikortti ja kaiuttimet
- 2 x USB 2.0 ja FireWire-liitäntä
- virtalaitte ja litiumioni-akku
- Mac OS X 10.4 Tiger FI
- paino 2,2 Kg (12" malli) tai 2,7 Kg (14" malli)
- takuu 1 vuosi

AIK. 1069 €

Acer Aspire 3003LMI

- prosessori AMD Sempron 3000+
- keskusmuisti 512 Mt DDR 333
- kiintolevy 80 Gt IDE
- 15" Crystal Brite näyttö, XGA
- integroitu näyttönohjain, max 64 Mt
- polttava DVD+-RW -asema Dual Layer
- integroitu verkkokortti 10/100BaseT
- integroitu langaton verkkokortti b/g
- integroitu 56 Kbps modeemi
- integroitu äänikortti ja kaiuttimet
- mm. 3 x USB 2.0-liitäntää
- virtalaitte ja litiumioni-akku
- Microsoft Windows XP Home FI
- takuu 1 vuosi

699 €

Apple iPod Nano

- uskottoman pieni ja kevyt digitaalinen musiikkisoitin
- tallennuskapasiteetti 2 tai 4 Gt (500 tai 1000 kappaletta)
- Click Wheel -klikkauspyörä
- 3,81" näyttö
- kaksi väri vaihtoehtoa: musta ja valkoinen
- mitat: 4,1 x 8,9 x 0,69 cm (lxkxs)
- paino vain 42 g
- takuu 1 vuosi

AIK. 229 €

Sandisk USB-muistit:

- Sandisk Cruzer 256 Mt USB 2.0 21 €
- Sandisk Cruzer 512 Mt USB 2.0 32 €
- Sandisk Cruzer 1 Gt USB 2.0 50 €
- Sandisk Cruzer 2 Gt USB 2.0 79 €

Canon Pixma iP1600

- A4-värimustesuihkutuloitin
- tarkkuus 4800 x 1200 dpi
- USB-liitäntä
- Win/Mac
- takuu 1 vuosi

69 €

Phil Erwin

Asenteet ja niihin vaikuttaminen (Wsoy)

29 €

Toskala & Hartikainen

Minuuden rakentuminen. Psykkinen kehitys ja kognitiivis-konstruktivinen psykoterapia (Jyväskylän Kooelutuskeskus Oy)

48 €

Rantala & Sulkunen (toim.)

Projektityhteiskunnan kääntöpuolia (Gaudeamus)

28 €

Seikko Eskola

Historian kuolema ja kulttuurien taistelu. Kirjoituksia historiasta ja nykyajasta (Edita)

29 €

Mononen & Silvasti (toim.)

Ruokakäsitys. Näkökulmia yhteiskuntatieteelliseen elintarviketutkimukseen (Gaudeamus)

27 €

Forsberg, Ritala-Koskinen & Törrönen

Lapset ja sosiaalityö. Kohtaamisia, menetelmiä ja tiedon uudelleenarviointia (PS-kustannus)

34 €

Kampus
Data

Atk-myynti p. 3333 601

Kampus Data - atk-laitteiden asiantuntija

Uudet yhteystietomme: Gummeruksenkatu 6, 40100 JYVÄSKYLÄ P. 3333 600, fax 3333 633
Avoimena: ma-pe 10-18 ja la 10-14 Puhelinmyynti ma-pe 9-17

www.kampusdata.fi

Kampus
Kirja

Kirjamynti p. 3333 610

Tiede- ja tietotekniikkatuotteet ylioppilaskunnan omistamasta liikkeestä

KOAS – OPISKELIJAN KOTI JYVÄSKYLÄSSÄ

KOAS TARJOAA

Asuntomme on suunniteltu opiskelijoille!

- Vuokrataso on edullinen.
- Kaikissa asunnoissa on huippunopeat tietoliikenneyhteydet.
- Koasilla kaikki asumismenot sisältyvät vuokraan; sähkö, vesi, tietoverkko ja pesutupa.

KOAS ASUNNOT

Yksiöt

562 yksiötä eri puolilla Jyväskylää.

Soluasunnot

Soluasuntoja sekä yksin muuttavalle että kimppekämppään haluaville. Soluissa asuu 2-4 opiskelijaa.

Perheasunnot

Perheasuntoja avo- ja aviopareille, sekä lapsiperheille. Vain toisen hakijoista tulee olla opiskelija.

Keski-Suomen

opiskelija-asuntosäätiö

Kauppakatu 26 A, 40100 Jyväskylä

Puh. (014) 3393 400, fax (014) 3393 411

asiakaspalvelu@koas.fi, www.koas.fi

Katso lisätietoja asunnoista ja täytä hakemus:

www.koas.fi

YKSIN?
KIMPPAKÄMPPI?
PERHEASUNTO?
TIETOVERKKO VAKIONA

Unelellia olla saa...

www.belinmatkat.fi

Asiantuntemusta jo vuodesta 1984

014 - 337 3120

KilleriRock.fi
10.-11.6.2006

Mainos Jylkkäriin?
Soita. Vexi Virtanen
050 592 3696

Monipuolinen PASO kouluttaa

DfA-DATANOMEJA

ainoana Euroopassa
hakukoodi 866

TEOLLISUUSLEIPUREITA

leipomon asiantuntijatehtäviin
hakukoodi 240

HAE NYT!

paso

Pieksämäen
AMMATTIOPISTO

puh. 040 305 6600, vaihde
Kuusitie 41, 76120 Pieksämäki

kanslia@paso.fi
www.paso.fi

Maaliskuussa OPISKELIJA-ALE SILMÄLASEISTA

(sisältää normaalihintaiset kehykset ja linssit)

-25%

JAI KUDO

näkösoppi oy

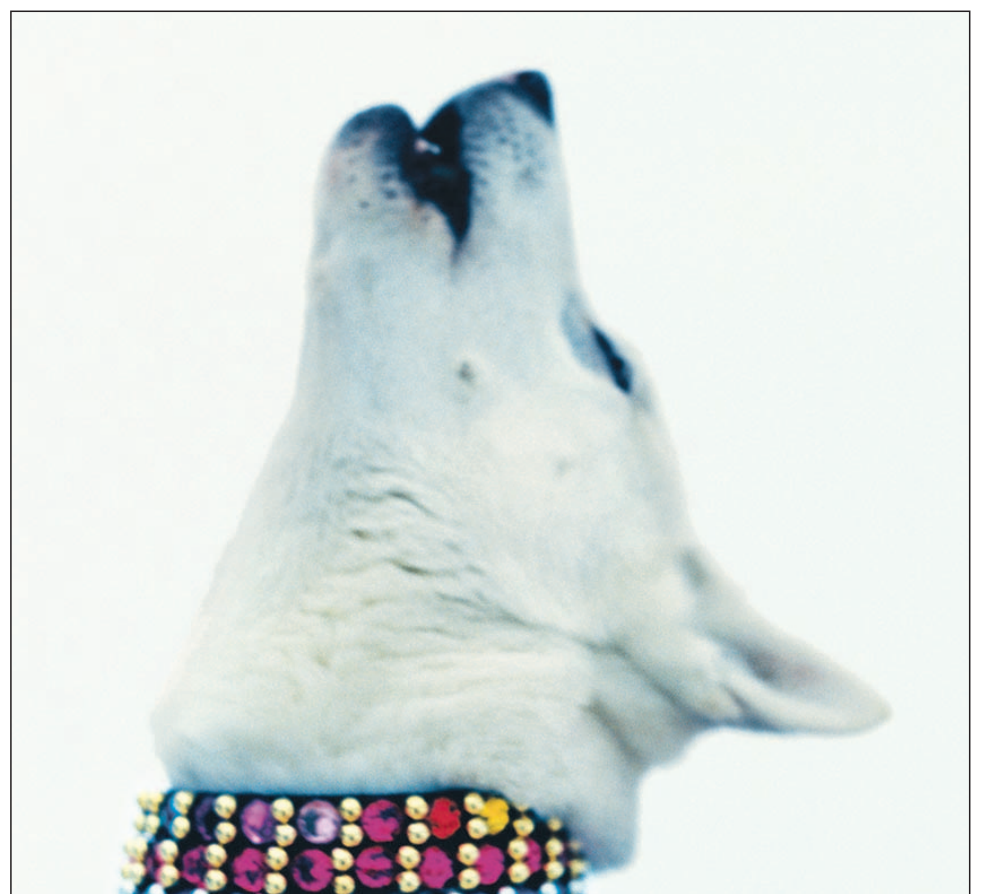
KAUPPAKATU 27, JYVÄSKYLÄ
PUH. 211 076

Edullisista hinnoistamme annamme vielä opiskelija-alennuksen.

laukku ja nahka

3x180

painoon

Hanki todellinen opiskelijakortti!

Sen lisäksi, että OP-Visa on yhdistetty pankki-, maksuaika- ja luottokortti se on myös todellinen opiskelijakortti. Sinun on mahdollista saada OP-Visa, jossa on 1000 euron luottoraja mikäli olet täyttänyt 20 vuotta ja sinulla on kasassa 60 opintoviikkoa (90 opintopistettä). Lisätietoja OP-ryhmän kortteista löydät osoitteesta www.op.fi/kortit. Tervetuloa!

KESKI-SUOMEN

OSUUSPANKKI